

IMMOB

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI

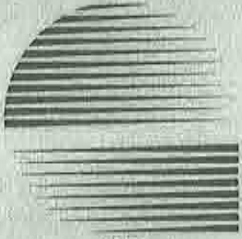
İZMİR ŞUBESİ BÜLTENİ

YIL: 9

SAYI: 86

HAZİRAN 1997

1954

**TMMOB
ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
İZMİR ŞUBESİ BÜLTENİ
YIL:9 SAYI:86 HAZİRAN/1997**

Ayda bir çıkar.
Elektrik Mühendisleri Odası İzmir
Şubesi Üyelerine Ücretsiz Yollarır.

Elektrik Mühendisleri Odası
İzmir Şubesi Adına Sahibi:
Musa ÖZTUFAN

Yazı İşleri Sorumlusu:
M. Macit MUTAF

Yayın Komisyonu:
Mehmet GÜZEL
Seyhun DALGIÇ
Ahmet BECERİK
Talat CANPOLAT
Filiz DELVİN
Lütfi BUYURAL

Yazışma Adresi:
EMO İzmir Şubesi
1337 Sok. No:16 K:8 Çankaya - İZMİR
Tel/Fax: (0232) 489 34 35

EMO İzmir Şubesi Bülteninde
yayınlanan her türlü haber ve yazı izin almak
koşulu ile kullanılabilir.
Yayınlanan yazılardan yazarları sorumludur.

Reklam Bedelleri:
Arka dış kapak (Renkli): 35 Milyon TL.
Arka iç kapak (Renkli): 25 Milyon TL.
Ön iç kapak (Renkli): 27.5 Milyon TL.
İç sayfalar (Siyah-beyaz):
Tam sayfa: 18 Milyon TL.
1/2 sayfa: 9 Milyon TL.
1/4 sayfa: 4.5 Milyon TL.

Grafik Tasarım & Uygulama
Lütfi BUYURAL

Basım Tarihi: 12.6.1997

Basıldığı Yer:

ÖZYURT MATBAACILIK

Tel & Fax: (0.312) 230 76 31 - 230 85 56

Merhaba,

Haziran ayı sayımızda Bültenimizin kapağını "5 Haziran Dünya Çevre Günü" nedeniyle Odamız üyesi Elk. Müh. A. Cumhuriyet ALPASLAN'ın başarılı bir fotoğraf çalışmasıyla süsledik.

Dünyamızda çevresel kirlilik durmadan artıyor ama ülkemizde de siyasal kirlilik ondan geri kalmıyor. Bu konudaki görüşlerini Şubemiz Yazman Üyesi Macit MUTAF başyazısında dile getirdi.

Ülkemizin bir erken seçim sürecine girdiği şu günlerde Türk solunun Avrupa'dan esen rüzgarlardan ne denli etkileneceği tartışılardursun, artan mevsim sıcaklarıyla birlikte siyasi gündem de giderek ısınırken, Adalet Bakanı Şevket Kazan'ın gözdağına karşın 400 savcı ve yargıcın katılımları ile gerçekleşen Genel Kurmay'ın "İrticai Faaliyetler" Brifinginde RP'lilerin şeriatçı faaliyetleri anlatılıp, Erbakan ile RP'li belediye başkanları ve milletvekillerinin konuşmaları dinletildi, ordu ile yargıya cephe alan REFAHYOL'a sert uyarıda bulunuldu.

Ülke gündeminde bu gelişmeler yaşanırken, Odamız gündeminde de oldukça hareketli günler yaşandı Mayıs ayında.

Her yıl düzenlediğimiz "İletişim Günleri" Sempozyumunun 13-14-15 Mayıs 1997 tarihlerinde "İLETİŞİM TEKNOLOJİLERİ" adıyla dördüncüsünü gerçekleştirdik. Sempozyumun ilk gününde yer alan "İNTERNET ve TÜRKİYE" konulu paneli bu sayımızda bulacaksınız. Sempozyumun bildirimlerini ise sonraki sayılarımızda yayınlamaya çalışacağız.

25 Mayıs 1993 tarihinde yitirdiğimiz 20. Dönem Yönetim Kurulu Başkanı Nihat ÖZGÜL'ün anısına düzenlediğimiz Aydın ENGİN ile "1997 Türkiyesinde Yurttaş Olmak" konulu söyleşiyi geniş bir özetini sunarak, katılma olanağı bulamayan üyelerimizle de paylaşmak istedik.

Kasım 1997'de Ankara'da düzenlenecek "TMMOB Demokrasi Kurultayı" öncesi yapılması kararlaştırılan "İzmir Yerel Demokrasi Kurultayı" 31 Mayıs 1997'de gerçekleştirildi. Kısa bir özetini vermeye çalıştığımız Kurultay'da Odamız adına Yönetim Kurulu Üyesi Mehmet GÜZEL'in sunduğu "Demokrasi ve Özgürlük" adlı bildirimini tamamını gelecek sayıda yayımlayacağız.

8 Haziran 1968 tarihinde ilk genel kurulunu yapan Şubamızın bu yıl 29. kuruluş yıldönümü. Kuruluşundan buyana mesleğin ve üyelerin sorunlarının çözüm yolunda tutarlı adımların atıldığı, yaşanan tüm zorluklara karşın bilim ve tekniği halkın hizmetine sunma çabalarının örnekleriyle dolu 29 yıllık geçmişimizden onur duyuyoruz. Kuruluş yıldönümümüzle ilgili, Elk Müh. Ahmet BECERİK'in yazısını 24. sayfamızda bulacaksınız.

Denizli Temsilciliği'nin Afyon, Muğla ve Uşak illeri ile birlikte Şube olma istemleri 7 Haziran 1997 tarihinde Denizli'de yapılan 1. Olağan Genel Kurul ile gerçekleşti. Denizli Şubesi'ni kutluyor, Şube'nin ilk Yönetim Kurulu'na çalışmalarında başarılar diliyoruz.

Ulusal kültürümüzü halkların ve insanlığın ortak değerleriyle birleştirerek edebiyat dünyasında evrenselliğe ulaşmış büyük şair Nazım HİKMET'i yitireli 34 yıl oluyor 3 Haziranda. Bültenimizin bir sayfasını da, yaşamını dünya barış hareketine ve ezilen halkların mücadelesine adanmış özgürlük savaşçısı Nazım HİKMET'e ayırdık.

Önceki sayılarımızda olduğu gibi yine sivil toplum kuruluşlarının tanıtımı sürüyor. Bu ayki kuruluşumuz "Ege Çağdaş Eğitim Vakfı", Tabii "Teknolojik Yenilikler" ve "Kitap Tanıtımı" sayfalarımızı da unutmamak.

Esenlik dileklerimizle...

YAYIN KOMİSYONU

KARANLIKLARIN SORUMLUSU KİM ?

Nedense hiç kimse "karanlıkta kalıyoruz" tartışmalarından sonra yatırıma yönelik kararlar alınmamasına karşın, neden karanlıkta kalmadığımızı düşünmemektedir.

İnsanlık varolduğundan bu yana doğal kaynakları kullanmakta, doğayı aşındırıp, tahrip etmeyi sürdürmektedir.

Ülkemizde özellikle 1950'lerden sonra başlayan sanayileşme süreci, kültürel kirlenmenin yanı sıra, çevresel kirlenmenin de hızlanmasına neden olmuştur. 1980'lerden sonra izlenen ekonomik politikalarda toplum, kamu ve çevre yararı gözetilmemiş, gündelik ve dar kapsamlı çözümlerle geleceği ipotek altına alan kararlar alınmıştır.

Çevrenin tahribinde önemli gerekçelerden biri de enerjidir. Kalkınmanın temeli olarak gösterilen enerjinin karşılanmasında çoğunlukla fosil kaynaklardan yararlanan gelişmiş ülkeler, 1970'li yıllardan sonra geleceğin enerjisi olarak nükleer enerjiyi sunarken, bugün nükleer enerji santrallerinden kurtulmanın yollarını aramaktadır.

Gelişmiş ülkeler bir yandan bu tesbiti yaparken, diğer yandan da hem kendi ülkesini temiz tutmak üzere kirli teknolojilerden vazgeçmekte, hem de enerji gereksinimlerini karşılamak üzere geri kalmış ülkeler üzerinde oyunlar oynanmaktadır.

Avrupa Enerji Sözleşmesi adı altında bir global çerçeve çizen Avrupa ülkeleri, petrol boru hatlarının Türkiye üzerinden geçmesini ve Türkiye'nin nükleer enerjiye bir an önce geçmesini istemektedir.

Getirip götürceğini tartışmayan, hatta gizli kalmasında özellikle yarar gören Türkiye, bu sözleşmeye düşünmeden imza atarak gelişmiş ülkelerin enerji gereksinimi için ülkemizi feda etmiştir.

Senaryo öylesine güzel yazılmıştır ki, ülkemiz sanayicileri dahil kimse karşı çıkmamış, hatta kritik günlerde ortaya çıkan "karanlıkta kalıyoruz" çığlıkları arasında bu oyuna ortak olmuşlardır.

Nedense hiç kimse "karanlıkta kalıyoruz" tartışmalarından sonra yatırıma yönelik kararlar alınmamasına karşın, neden karanlıkta kalmadığımızı düşünmemektedir.

Nedeni oldukça basit. Bugüne kadar gündeme gelen karanlık çığlıklarının ardından ya özelleştirme kararları ya da ihaleler çıkmaktadır. Bu kararlardan en fazla beslenenler de en çok bağırانlar olmuştur.

Ülkemizde yaşanan çevre kirliliği teknik kararlarla oluşmamıştır, tamamen siyasidir. Böylesi yoğun siyasi kirliliğin yaşandığı Türkiye'de çevrenin temiz kalmasını beklemek hayalden öte gidememektedir.

Bir ülke düşünün ki teknolojik birikimine sahip olduğu ve henüz mevcut potansiyelinin üçte ikisini kullanmadığı hidrolik santral yatırımlarına kredi bulamazken, teknolojisine sahip olmadığı, denetiminde bile etkin olamayacağı nükleer enerji santrallerine krediyi istemeden önünde buluyor.

Evet, ülkemiz karanlıklar içinde sürükleniyor. Ancak bu karanlık, gelişmiş ülkelerin terkettiği kirli teknolojilerin ülkemize girmesine olanak sağlayanlardan, bu karanlık, Rio Konferansı'nda İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi'ne imza atıp, ülkemizdeki santrallerde sera gazı emisyonlarını azaltacak önlemleri almayanlardan, bu karanlık, elinde çay bardağı ile televizyonlara çıkarak halktan gerçeği gizleyip halka radyasyonlu çay içirenlerden, bu karanlık, muhalefetçiyken enerjide özelleştirmeye karşı çıkan, Anayasa Mahkemelerine başvurarak yürütmeyi durdurma isteyenlerin iktidara geldiklerinde ülkenin kaynaklarını kendi sermaye gruplarına peşkeş çekmek isteyenlerden.

Temiz bir Türkiye için "aydınlık bir Türkiye", aydınlık bir Türkiye için de "siyasal temizlik" kaçınılmaz...

Macit MUTAF

EMO İzmir Şubesi Yazmanı

KONAK BELEDİYESİ-TMMOB İZMİR BİRİMLERİ TOPLANTISI

Konak Belediye Başkanı Ahmet SARIŞIN'ın çağrısı ile gerçekleşen kahvaltılı toplantıda açılış konuşmasını yapan SARIŞIN, üç yıldan bu yana yapılamayan toplantıların tekrar başlamasından duyduğu memnuniyeti dile getirerek, demokrasinin temelinde eleştiri ve katılımcılık olduğunu, TMMOB'un kent ve kentliyle ilgili uygulamalarda yaptığı açıklama ve raporlarının, kendilerinin sağlıklı kararlar vermeleri açısından önemli olduğunu vurguladı.

TMMOB adına söz alan Şube Yöneticileri ise; *"Bugün geçmişti değil geleceği tartışmalıydık, ileriye yönelik projeleri değerlendirmeliydik, Konak Belediyesi, Büyükşehir'le rant yaratma konusunda uzlaşmamalı idi, Kordonyolu İzmir'in ulaşım planında yer almıyor ancak Sn. SARIŞIN kentin kimliğinin korunmasına yönelik çalışmalara destek vermiyor."* dediler.

EMO İzmir Şubesi adına söz alan Yazman Üye Macit MUTAF, *"Kurumsal ilişkilerde katılımcılık ve süreklilik gerekir. Demokratik olsun diye meslek odalarından görüş alıp uygulamamanın, bildiği gibi davranmanın demokrasi ile hiçbir ilgisi yok."*

"Şu an Konak Belediyesi'nde ne İmar Müdürlüğü'nde, ne Fen İşleri Müdürlüğü'nde Elk. Mühendisi yok. Konak Belediyesi'nin yaptığı park-bahçe aydınlatmalarının projesi yok, usulüne uydurmak için sonradan proje yaptırılıyor. Ayrıca kendisini demokrat olarak ifade eden Başkan, enerjide özelleştirme çalışmalarına aktif olarak katılmakta, Barış gibi son derece insani boyutlu imza kampanyasına ise imza atmaktan kaçınmaktadır."

"Bu boyutları ile EMO olarak sağlıklı ilişkileri geliştirmemiz için mekanizmaların düzenli işlenmesini istiyoruz." diyerek konuşmasını tamamladı.

BARIŞ İÇİN BİR MİLYON İMZA MECLİSTE

Barış. Tek başına söylendiğinde sıradan bir sözcük. Ancak kapıyı açıp ardına baktığımızda oldukça tehlikeli bir söylem. Ülkemizde Barışı savunmak, Barış istemek, radikal siyaset yapmak demek. Ciddi bir direnç ve kararlılık gerektiriyor. Evet, Türkiye'de karanlıktan aydınlığa çıkmanın tek yolu Barış. "Vatanın bölünmez bütünlüğü" gerekçesiyle sürdürülen savaş bataklığı, ardında çeteleri, uyuşturucu trafiğini, kara para aklama yollarını barındırıyor.

Suçların örtbas edildiği bu bataklığı kurutmak üzere **"Barış İstiyorum"** başlığı ile İstanbul'da 8 Ekim 1996'da, İzmir'de 7 Kasım 1996'da başlatılan ve siyasi

erki bu yönde duyarlı olmaya çağırın kampanya 17 Mayıs'ta toplanan imzaların TBMM'ne verilmesi ile hedefini tamamladı.

17 Mayıs Cumartesi günü Ankara'da Yüksel Caddesi'nde bulunan Özgürlük Anıtı önünde yapılan basın açıklamasına Girişim Sözcüsü Av. Eşber YAĞMURDERELİ'nin yanı sıra CHP, ÖDP, HADEP, DBP, BP Genel Başkan ve milletvekilleri ile TMMOB, KESK gibi kuruluşların temsilcileri katıldı. Basın açıklamasının ardından imzalarla birlikte toplu olarak Meclis'e yüründü. Ve girişimin İstanbul, İzmir, Mersin, Kocaeli sözcülerinin bulunduğu 5 kişilik heyetle Meclis Başkan Vekili Uluç GÜRKAN'a imzalar teslim edildi. Heyette İzmir Grubu adına Şube Yazmanı Macit MUTAF katıldı.

İmzaların tesliminde heyet adına konuşma yapan YAĞMURDERELİ, kampanyanın amacının ülkede akan kanın durmasına katkıda bulunmak olduğunu, bu nedenle Anayasa'dan gelen hakların kullanılarak dilekçe toplandığını belirtti.

"Özgür ve demokratik bir ülkede yaşamak, düşüncelerimizi özgürce ifade etmek, düşüncelerimizden ötürü yargılanmamak istiyoruz. Bugün yazdıklarından dolayı yüzlerce gazeteci cezaevlerinde. Biz bunu kabul edemiyoruz. Demokrat kamuoyu olarak gelişmelerin ve imzalarımızın takipçisi olacağız."

İmzaları TBMM adına teslim alan Başkan Vekili Uluç GÜRKAN, Atatürk'ün "Yurtta Barış, Dünyada Barış" sözü ile ilk olarak Barışı hedef gösteren lider olduğunu, TBMM'nin de gereken duyarlılığı göstereceğine inandığını belirterek, imzaların verilmesinden sonra da sivil baskının devam etmesinin yararlı olacağını dile getirdi.

YANGIN ALGILAMA VE UYARMA SİSTEMLERİNDE AVRUPA STANDARTLARININ TÜMÜ YÜRÜRLÜKTE

Avrupa standardı olarak yayınlanmış ve Avrupa ülkelerinde uygulanmakta olan bir çok normların ülkemizde TSE standardı olarak henüz yayınlanmamış olması nedeni ile teknik açıdan bir boşluk doğmaktaydı. Bu boşluk özellikle can ve mal güvenliği açısından yangın algılama ve uyarma sistemleri konusunda yaşanmakta, tesisin projelendirilmesi, yapılması ve testleri konusunda standart eksikliği duyulmaktaydı. Şubemiz tarafından EN standartlarının TSE standardı gibi ülkemizde geçerli olup olmadığı TSE Genel Sekreterliği'ne sorulmuş ve 08.05.1997 tarih ve 11352 sayılı yazıları ile EN standartlarının Türkçe'ye aynen tercüme edilerek TS EN.... şeklinde kabul edildiği, ayrıca 03.09.1996 tarihli Teknik Kurul'da alınan karar gereği

bütün EN standartlarının TS olarak kabul edildiği bildirilmiştir.

KABLO AKIM TAŞIMA KAPASİTELERİ

TEDAŞ İzmir Elektrik Dağıtım Müessesesi Müşteriler Müdürlüğü branşman kablolarının seçiminde ortam sıcaklığının 55°C'ye kadar yükselebileceği dikkate alınarak 20°C ortam sıcaklığı için verilen kablo akım taşıma kapasitelerinin 55°C ortam sıcaklığına icrasında gerekli düzeltme katsayılarının projelerde kullanılmasını talep etmektedir. SMM üyelerimizin kentimizin ısı artış özelliğini göz önüne alarak tesisleri projelendirmelerini bir kez daha önemle vurguluyoruz.

TÜRKİYE AKREDİTASYON KONSEYİ KURULUŞ KANUNU TEKLİFİ ve AKREDİTASYON TASLAĞI HAZIRLANDI

Test, belgelendirme, denetleme ve kalibrasyon faaliyetlerini icra edecek yurt içi ve yurt dışı kuruluşları akredite etmek, bu kuruluşların belirlenen standartlara ve kabul görmüş teknik kriterlere göre faaliyetlerde bulunmasını sağlamak ve bu suretle ürün/hizmet sistem, personel, laboratuvar belgelerinin ulusal ve uluslararası alanda kabulünü sağlamak, laboratuvarlardaki sistemin sağlıklı çalışması için kalibrasyon ve test hizmetlerini sağlayacak önlemler alınması amacıyla, merkezi İstanbul'da olmak üzere Başbakanlık'a bağlı, özel hukuk hükümlerine tabi, tüzel kişiliğe haiz bir kamu kuruluşu

olan Türkiye Akreditasyon Konseyi kurulmasına yönelik taslak hazırlanarak tartışmaya açıldı.

Konseyin amaçları içinde genel düzenlemenin yanı sıra deney laboratuvarları ile Metroloji ve Kalibrasyon Laboratuvarlarını ilgili standartlara ve teknik düzenlemelere göre değerlendirerek yeterlilik koşullarını sağlayanları akredite etmek de yer alıyor.

Konsey'in önerilen Genel Kurul üyelikleri içerisinde TÜBİTAK, UME, YÖK, TAEK, KOSGEB, TPE, MPM, TTGV, TSE ile TOBB, Sanayi ve Ticaret Odaları ve TMMOB yer alıyor.

EMO İZMİR ŞUBESİ BİRİKTİRME ve YARDIMLAŞMA SANDIĞI GENEL KURULU YAPILDI

4 Ocak 1992 tarihinde yapılan EMO İzmir Şubesi Genel Kurulu'nda verilen önerenin kabulü ile ileride vakfa dönüştürülmek üzere bir yardımlaşma sandığı kurulması kararlaştırılmıştı.

Yapılan hazırlıklar ve EMO Yönetim Kurulu onayı ile 3 Temmuz 1993 tarihinde çalışmalarına başlayan EMO İzmir Şubesi Biriktirme ve Yardımlaşma Sandığı, bu süre içerisinde kurumsal yapısını artırmak üzere çalışmalarda bulunmuş ve üye sayısını 142'ye çıkarmıştır.

Sandık, halen üyelerine 10 ay geri ödemeli kredi vermekte, sağlık, eğitim, emeklilik ve yardım konularında fonlar oluşturarak gerekli durumlarda üyelerini yararlandırmaktadır.

Sandığımızın 22 Mayıs 1997 tarihinde yapılan

MUĞLA'DA TELEFON TESİSATI SEMİNERİ YAPILDI

Kooperatif ve turistik tesislerin hızla arttığı Muğla ili ve ilçelerinde bina içi telefon tesisatı ve site içi dağıtım tesisatına ait projelendirme, yapım ve kabullerine ilişkin eksikliğin giderilmesi amacı ile Şubemizin katkısıyla 25.05.1997 tarihinde Muğla Yücelen Otel'de seminer düzenlendi.

EMO Muğla İl Temsilciliği ve Türk Telekom A.Ş. Muğla Başmüdürlüğü tarafından ortaklaşa düzenlenen seminere Muğla ili ve ilçelerinde Telekom, TEDAŞ ve serbest çalışan yaklaşık 40 üye katıldı. Semineri Şubemiz adına N. Sedat GÜLŞEN ve Seyfi ÖZTÜRK sundu.

Seminerde "Bina İçi Telefon Tesisatı (Ankastre) Teknik Şartnamesi" maddeleri incelenerek, uygulamada görülen sorunlar tartışıldı. 1 Mayıs 1997 tarihinden itibaren Muğla iline bağlı tüm ilçelerde de uygulamaya konulan telefon tesisatı projelerinin ilgili belediyelerce inşaat ruhsatı sırasında aranması, yapı kullanma izni

verilmesi sırasında ise uygunluk raporunun aranması halinde kullanıcıların korunabileceği, sağlıklı tesislerin kurulabileceği vurgulandı. Bu konuda EMO ve Türk Telekom yetkililerinin ortaklaşa çalışması hedeflendi.

Genel Kurulu'nda aidatlar Haziran 97'den itibaren 1.000.000.TL/Ay olarak belirlenmiştir.

Yapılan seçimler sonucu önümüzdeki dönem görev yapacak İdare Kurulu, (Asil) Ümit YALÇIN, Vahit KARAKAŞ, Bülent DAMAR, Tarkan TEKCAN ve Macit MUTAF, (Yedek) Hüseyin GÜLCAN, Levent ÜNAL, Murat GENÇÖR, Muzaffer SAPMAZ, Uğur GÖKÇE'den oluştu. Asil Denetleme Kurulu Üyeliğine, Ahmet BECERİK, Yedek Denetleme Kurulu Üyeliğine Mehmet GÜZEL seçildiler. Sandık Tüzüğü gereği Ömür AKMAN ve N.Sedat GÜLŞEN Şube Yönetim Kurulu tarafından Asil Denetleme Kurulu Üyeliğine atandılar.

TMMOB İZMİR İL KOORDİNASYON KURULU ÇALIŞMALARI

7 Mayıs 1997 tarihinde 14 Şubeden temsilcilerin katılımı ile toplanan Kurul'da aşağıdaki kararlar alınmıştır.

1) Bergama Altın Madeni ile ilgili olarak oluşturulan Komisyon'un, Koordinasyon Kurulu toplantısında getirilen öneriler ışığında redaksiyon komitesi oluşturularak raporun yeniden düzenlenmesine,

2) TMMOB İzmir Birimlerinin, İzmir Yerel Demokrasi Kurultayı'nda sunulmak üzere birer bildiri hazırlamalarına,

3-) 5/6 Haziran 1997 tarihlerinde Çevre Sempozyumu yapılmasına.

KOSGEB UZMAN ENVANTERİ ÇIKARIYOR

Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı, çeşitli uzmanlık alanlarında yaygın olarak gereksinim duyduğu danışmanlık hizmetlerinin sağlanması amacıyla, bir uzman/danışman envanteri oluşturmaktadır.

KOSGEB uzman/danışman envanterine bir ön eleme ile seçilmiş kişi ve kuruluşlar girebileceklerdir.

KOSGEB tarafından önemli maddi destek verilecek danışmanlık hizmetleri ile küçük ve orta ölçekli sanayi işletmelerinde modern üretim, yönetim, finansman ve pazarlama tekniklerinin hızla yerleştirilmesi, bu suretle de Gümrük Birliği sürecinde rekabet güçlerinin artırılması hedeflenmektedir.

KOSGEB'in uzman/danışman listesinde yer almak isteyen kişi ve kuruluşların KOSGEB'in Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'ndeki İzmir Eğitim Müdürlüğü'nden edinecekleri Danışma El Kitabı ve Uzman Veri Tabanı Başvuru Formu'nu doldurarak KOSGEB Başkanlığı'na veya yerel müdürlüklere bırakabileceklerdir.

MÜHENDİS ARAYAN FİRMALAR

EMO İZMİR ŞUBESİ Manisa Temsilciliği'nde Temsilcilik sorumluluğunda profesyonel olarak görev yapacak ELEKTRİK MÜHENDİSİ arıyor.

EMO İzmir Şubesi Tel: 489 34 35

SİMKO TİC. SAN. A.Ş. İzmir Bölge Müdürlüğü'nde ve yaptığı tesislerinde görevlendirmek üzere yabancı dil bilgili, genç, askerlikle ilişkisi olmayan ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ arıyor. Aykut GÜSAR Tel: 483 86 19

TOLON MAKİNA Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan fabrikasına Elektronik Bölümü sorumluluğunu taşıyabilecek ELEKTRONİK MÜHENDİSİ arıyor. Orhan ÖZBİNGÜL Tel: 376 70 84 Fax: 376 70 89

BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ ZÜBEYDE HANIM HASTANESİ (Bostanlı) tercihan İngilizce bilen ELEKTRONİK MÜHENDİSİ arıyor. (Erkek adayların askerliğini yapmış olmaları gerekiyor.)

Didem AKGÖNÜL Tel: 336 25 18 Fax: 336 94 21

ELKOM ELEKTRİK büro, fabrika ve şantiyelerde görevlendirilmek üzere ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ arıyor. Cemal HASVATAN Tel: 0.236.2323114

ARZUISAN TSE ile diyalog kurabilecek, askerlikle ilişkisi olmayan, 35 yaşını aşmamış (Bay/Bayan) ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ arıyor.

Süleyman TURGUT Tel: 436 21 09/10/12

DATEM iletişim ve otomasyon departmanlarında satış, proje-lendirme ve teknik destek görevleri için ELEKTRONİK-BİLGİSAYAR MÜHENDİSİ arıyor.

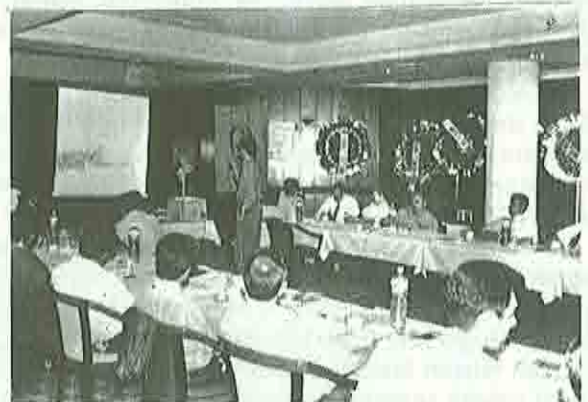
Onur TAŞKENT Tel: 445 41 51

EVA kalite kontrol konusunda tecrübeli, İngilizce bilen ve bilgi-sayar kullanabilen, askerliğini yapmış, 35 yaşını aşmamış ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ arıyor. Volkan BİLGE Tel: 339 45 01

EMO BÖLGESEL KOORDİNASYONU AYDIN'DA TOPLANDI

Elektrik Mühendisleri Odası İzmir Şubesi 22. Dönem 2. Koordinasyon Kurulu 10 Mayıs 1997 tarihinde 19 Birimden 38 yönetici ve temsilcinin katılımıyla Aydın'da toplandı.

Demokrasi Kurultayı, Kamu Girişimciliği Sempozyumu, ISO-9000 çalışmaları, Kalibrasyon Merkezi, Enerji Yöneticiliği Kursları ve TMMOB Öğrenci Kolu Yönetmeliği gibi çalışmalar hakkında bilgi verildikten sonra Temsilciliklerin sorunları üzerinde durulan toplantıda, ayrıca Denizli Şubesi Genel Kurul çalışmaları ile enerjide özelleştirme konuları görüşüldü.

EMO DENİZLİ ŞUBESİ KURULDU.

Elektrik Mühendisleri Odası İzmir Şubesi'nin 4 Şubat 1996 tarihinde yapılan Genel Kurul'unda verilen önerenin kabulü ile başlayan Denizli Temsilciliği'nin Afyon, Muğla, Uşak, illeri ile birlikte Şube olma süreci, 7 Haziran 1997 tarihinde Denizli'de yapılan 1. Olağan Genel Kurul ile amacına ulaştı.

200'e yakın üyenin izlediği ve Divan Başkanlığı'nı EMO Yazmanı Ali Yiğit'in üstlendiği Genel Kurul'un açılış konuşmasını yapan Kurucular Kurulu Başkanı Veli YILDIRIM, ülke ve üye bazında bir çok sorunun yaşandığı bir dönemde yapılan Genel Kurul'un güçlü üye, güçlü EMO, güçlü TMMOB'a ulaşılmasında yararlı olacağını vurgulayarak, katılanlara ve destek veren EMO İzmir Şubesi'ne teşekkür etti.

Konuk konuşmacılar bölümünde söz alan EMO İzmir Şubesi Başkanı Musa ÖZTUFAN, mühendislerin çok yönlü uğraşları ve sorunları olduğunu, ancak bunları yeterince sorgulamadığını dile getirerek üyelerin tepkilerini göstermesini istedi ve Denizli Şubesi'ne başarılar diledi.

EMO Yönetim Kurulu Başkanı Asım RASAN konuşmasında; ülke ekonomisine darbe vuran Güneydoğu'daki savaşın ardında Türkiye'nin kara para cenneti haline getirildiğini, özelleştirme ile de sektörümüzün ticarileştirildiğini belirtti.

Konuk konuşmacılar bölümünde sırasıyla İnşaat Mühendisleri Odası Başkanı Mehmet ACAR, Denizli Çevre Meclisi Üyesi Ayten GÜRCAN, Satranç İhtisas Spor Klübü Başkanı, Denizli Ticaret Odası Başkanı Ali İhsan KALEMCI, Denizli Barosu Yönetim Kurulu Üyesi Mülazım SERT, ANAP İl Başkanı Beyhan ASLAN, İşçi Partisi'nden Mustafa GÜLEÇ, EMO Yönetim Kurulu Üyesi Behram BİLGİN söz aldılar.

Denizli Şubesi'nin önümüzdeki dönem bütçesinin belirlenmesi amacıyla oluşturulan Bütçe Komisyonu'nun seçilmesinin ardından Yönetim Kurulu asil ve yedek adaylarının belirlenmesi gündeminde 15 aday dilekçe verdi.

Kurucular Kurulu Üyesi Cengiz SÜZÜK'ün çalışma raporunu okumasının ardından rapora yönelik söz alan olmadığından gündemin dilek ve temenniler maddesine geçildi. Bu gündemde, enerjide özelleştirme ve nükleer enerji santralleri konusunda ve temsilciliklerde seçim yapılması konusunda, göreve gelecek Yönetim Kurulu'na çalışma yapması önerildi.

8 Haziran 1997 tarihinde 161 üyenin katılımı ile yapılan seçimler sonucu asil ve yedek yönetim kurulu şu isimlerden oluştu.

ASIL: Orhan ŞENER, Günal BUDAK, Veli YILDIRIM, Çetin İNCE, Turgut ERYİĞİT, Hasan YILMAZ, Cengiz SÜZÜK

YEDEK: Ahmet Lütfi DEDE, Erol GÜRCAN, Hasan KURGUN, İsmail SEVER, Köksal ŞENKAYA, Mecdi NALBANTOĞLU, Sadullah ÖZGEÇER.

**DAYANIŞMAYI, PAYLAŞMAYI, BİRLİKTE ÜRETEBİLMİYİ, GELECEĞİMİZİ KOLAY KILMAYI BAŞARABİLMEK İÇİN;
EMO İZMİR ŞUBESİ BİRİKTİRME VE YARDIMLAŞMA SANDIĞI'NA
ÜYE OLALIM**

TMMOB DEMOKRASİYİ SORGULUYOR

İzmir Yerel Demokrasi Kurultayı 31 Mayıs 1997 Cumartesi günü B. Efes Oteli Petek Salonunda gerçekleştirildi.

Saat 11.00'de başlayan ve Divan Başkanlığı'nı **Güner ELÇİN**'in yaptığı Kurultay'ın konuk konuşmacılar bölümünde ilk konuşmacı TMMOB adına Birlik Yönetim Kurulu Üyesi **İsmail Küçük**; mühendis ve mimarların bir toplumun refah düzeyini yükselttiğini belirterek başladığı konuşmasında ancak bir yurttaş, bir ana, bir baba, bir çalışan olarak mühendis ve mimarların siyaset yapmaya hakları olduğunu, bu nedenle bizi doğrudan ilgilendiren demokrasiyi tartışarak mevcut yasaları halkın yararına değiştirmek istediğimizi söyledi.

İkinci konuşmacı **Prof. Dr. Can AKTAN**, sivil ve siyasi özgürlükler konusunda araştırma yapan Freedom House isimli kuruluşun raporunu referans göstererek, Türkiye'nin özgürlükler sıralamasında 196 ülke arasında Zimbabve'nin üstünde "kısmen özgür" ülkeler içinde 131. sırada yer aldığını belirtti. Aynı rapora göre Türkiye, Batı Avrupa Ülkeleri içinde sonuncu sırada yer alıyor. Prof. Dr. AKTAN konuşmasını şu şekilde sürdürdü; "Demokrasi çağlar boyunca anlam değişikliğine uğratılmıştır. Demokrasi, özünde halkın egemenliği demektir. Ancak bu bana göre idealdir, uygulanamaz. Çünkü halk kendi kendini yönetemez. Günümüze uyan demokrasi, temsili demokrasidir. Bunun da çok önemli eksiklikleri vardır. Siyasal ve sivil özgürlüklerin mevcut olduğu bir düzende, siyasal katılım, siyasal rekabet ve kişilerin hak ve özgürlükleri olmak zorundadır. Laiklik gibi iktidarın sınırlandırılması ve denetlenmesi demokrasinin olmazsa olmaz koşuludur. Hukuk herşeye çare değildir, yani hukuk demokrasiyi tam olarak korumaz. Çağdaş demokrasilere eleştirel olarak bakarsak öncelikle siyasal katılım yetersizdir. Seçmen tercihleri tamamen güvenilirdir. Çoğunluk despotizmi söz konusudur. Oligarşinin Tunç Yasası dediğimiz liderlerin diktası vardır. İktidarların temsil yetkisini keyfi ve sınırsızca kullanımı söz konusudur. Güç odaklarının ve çıkar gruplarının egemenliği mevcuttur. Siyasal, parasal, enformatik ve silahlı güç odakları demokrasi için sakıncalı baskı gruplarıdır. Dinin baskısı da çağdaş demokrasinin olumsuz yönüdür."

Son konuk konuşmacı **Prof. Dr. Zafer ÜSKÜL**, politikanın toplumsal sorunlara çözüm üretme süreci olduğunu belirterek başladığı konuşmasını şu şekilde sürdürdü; "Siyasi partiler halk için değil delegeleri için çalışıyor. Seçimlerde %50 oy ile iktidar olan partiler kendilerine oy veren tabanın istemlerini karşılıyor. Peki diğer kesimlerin istemleri ne olacak? Halkın örgütleri politika yapma sürecine girmelidir. Yani politika toplumsallaşmalıdır. TMMOB başlattığı bu süreci sözde bırakmamalıdır. Toplumun öncülerinin karamsarlığa hakkı yok, gücümüzü sonuna kadar kullanmalıyız. Kurultayın sonuç bildirisini hazırlamak üzere seçilen komisyonun ardından Kurultay bildirisinin sunulmasına geçildi. Bu bölümde sırasıyla söz alan konuşmacılar kısaca şu konuları vurguladılar.

İnşaat Müh. Mustafa KAVUNCUBAŞI: Dünyanın gelişimi, üretim ilişkileri ve sömürünün gelişimi ile başlamıştır. Ülkemizde de demokrasi için toplumsal örgütlenmeler gerekir. Demokratik kitle örgütlerinin, üyelerinin toplumsal ağırlığı, toplumsal ve siyasal yaşama yansımaları sağlaması gerekir. TMMOB bugünkü yapısı ile gelişmeleri karşılayamamaktadır. Örgütlenmede yerel birimlerin güçlendirilmesi, üyelerinin elbirliği ve özverisi ile de TMMOB'un gelişip güçlendirilmesi sağlanmalıdır.

Orman Müh. Ahmet ERASLAN: Gelişmiş ülkelerin kültür ve

eğitilmesine paralel olarak demokrasileri de gelişmiştir. Ülkemizde aydınlanma ve devrim yasaları Cumhuriyet'in temelini oluşturmuştur. Ancak son 50 yılda devlet, baskıcı ve ceberrut bir ülke konumuna gelmiştir. İçlerinde TMMOB'un da yer aldığı demokratik kitle örgütleri demokrasi mücadelesinde ağır bedeller ödemiştir. Buna karşın bugün demokrasi güçleri dağınik, ortak hedeflerde somut davranamıyor. Çağdaş demokrasilerde hak ve özgürlüklere saygı gerekir. Türkiye'de maalesef örgüt içi demokrasi tam işlememektedir. Bunun sonucu örgütler sağlıklı politikalar üretememekte, geniş kesimleri ardında sürükleyememektedir. Örgüt içi demokrasinin işletildiği oranda demokrasiye geçiş sağlanacaktır.

Harita ve Kadastro Müh. Selçuk AVCI: Demokrasi azınlık haklarının güvenceye alındığı bir yönetim biçimidir. Bir yandan körüklenen tüketim, bir yanda ona ulaşamamanın çaresizliği devleti yeraltı bataklığına sürüklemektedir. Düşünce ve taleplerini ifade eden öğrencilere ağır cezalar verilirken, gladyolar kahraman ilan edilmektedir.

70 milyar \$ dış borcu olan bir ülkede bağımsızlıktan söz edilebilir mi? Ülkede çeteler siyaset yapıyor, öğretim üyeleri, mühendisler, doktorlar yapamıyor. Bu durumda toplum iradesi yönetime yansiyabilir mi?

Eğitim sisteminde akıcılık ön planda olmadığından, köy enstitüleri yerine imam hatipler koyulmuştur. Örgütler sorunlarla bir arada yaşamamalı, sivil itaatsizlik hakkını kullanmalıdır

Ziraat Müh. Hüseyin Cahit EKER: Ulusçuluk ve ulus devlete geçişte tarihte çok kan dökülmüştür. Globalleşme ile ulusların parçalanma süreci başlatıldı. Emperyalizm, yoksul ülkelerin alt katmanlarının feodal ve dinsel zaafalarını kaşıyarak kendine yer bulmakta ve gelişmektedir.

Kimya Müh. İrfan İNAL: Toplumların gelişiminde eğitimin çok önemli yeri vardır. Ancak ülkemiz halen 5 yıllık temel eğitim yapan geri ülkeler içerisindeyiz. Biz 8 yıllık temel eğitimi yeterli görmüyoruz ancak reformist bir talep olarak istiyoruz. 8 yıllık eğitime geçiş ancak sosyal devlet anlayışı ile olur. 8 yıllık eğitime geçiş sorunları vardır ancak toplumsal yarar, ekonomik gerekçelerin çok üzerindedir. Bölgesel farklılıklar da teknolojik yeniliklerin kullanılması ile giderilebilir.

Makina Müh. Doğan ALBAYRAK: Bireyler ve örgütlerin kendilerini özgürce ifade edebilmeleri ve örgütlenmeleri gerekir. Meslek örgütlerinin siyaset yapması gerektiğini artık en gerici yapılar bile kabul etmektedir. İnsanlar bir araya gelerek toplumsal yapıyı etkilemek istemektedir.

TMMOB BERGAMA HALKININ YANINDA

TMMOB, Bergama yöresinde çıkarılacak altın madenine yönelik görüşlerini açıkladı;

TMMOB, Bergama halkının yörelerindeki altın madeninin çıkarılmasına karşı uzun bir süredir dile getirdikleri tepkilerini Ankara'ya kitlesel bir eylemle taşımaları ile ilgili Odalarımızın bazı temsilcilerinin gazetelerde tartışmalarına katılmaları üzerine konuyla ilgili açıklama yapma gereğini duymuştur.

TMMOB Yönetim Kurulu'nda yapılan görüşmelerin ışığında aşağıdaki gerçekleri tüm ilgililere ve kamuoyuna açıklıyoruz.

- Türkiye tüm sektörlerde olduğu gibi madencilik sektöründe de bir kriz yaşamaktadır. Ancak, bu krizin aşılmasında Hükümetler ulusal düzeyde politikalar üretememektedir.
 - Madencilik kaderi yeni dünya düzeninin emperyalist emellerine, uluslararası ticaret ve sermaye hareketlerine terk edilmektedir. Türkiye'nin altın cevheri yarı mamul olarak Bergama'dan yurt dışına gönderilecektir.
 - Yatırım kararları alınırken o yatırımın yapılacağı yöre halkı, yerel örgütler ve ilgili meslek grupları karar süreçlerine katılmamaktadır. Bergama örneğinde olduğu gibi yatırım yalnızca yatırımcı tekelinin ekonomik karı ve teknolojik yeterliliği açısından değerlendirilmektedir. Çevre korumasının ekonomik ve sosyal gelişmeyle bir bütün oluşturduğu göz ardı edilmektedir. Bergama halkının tepkileri önemsenmemektedir.
 - Altın işlemeçiliği kriterleri belirlenmemekte, tarım, orman ve turizm potansiyelinin karşılaştırmalı maliyet analizi de yapılmamaktadır.
 - Hükümetin altın çıkarılması ve işlemeçiliğinde gerekli olan hukuki altyapı hazırlanmamış olması nedeniyle ulusal çıkarlar açısından bir denetim olanağı kalmamaktadır.
- TMMOB bu saptamalardan hareketle,
- Bergama da dahil, altın üretimine yönelik yatırım alanının tümüyle YABANCI TEKELLERE terk edilmiş olduğu ve Türkiye kaynaklarının böylece yabancılara peşkeş çekildiği,

- Bu yatırımın yöre halkını demokratik katılımcı süreçlerden sfdışı ettiği,

- Sosyal kaynakları, olanakları ve kapasiteyi arttırmadığı,
- Çevre riskini azaltma yönünde güvenilir kontrol ve denetimin sağlanacağına şüpheli olduğu,
- Yerel ve ulusal düzeyde teknolojik, teknik ve ekonomik bir yararı da söz konusu olmadığı görülmüştür.

Sonuç olarak;

TMMOB yabancı tekelere değil, BERGAMA halkını haklı bulmakta, desteklemektedir. Hükümeti de ilgili tüm tarafların katılımlarını sağlayarak yatırımlar konusunda demokratik karar süreçlerini başlatmaya davet etmektedir, ulusal madencilik ve altın üretim politikaları belirlemeye çağırılmaktadır.

TMMOB, İzmir Alağa'da termik santralin yapılmasını ve Gökova'da işletmeye açılmasını engelleyen tepkilerin başarısına Bergama halkının başarısının eklenmesi için tüm birimleriyle çaba harcayacaktır, yöre halkıyla beraber olacaktır. Konuyu yerinde halkla görüşecektir.

Tekrar ediyoruz; teknoloji, ekonomi, ticaret politikaları artık çevre, sosyal gelişme, sosyal adalet, insan hakları, demokrasi ve barış kavramları ile iç içedir. Demokrasi, insan hakları ve temel özgürlükler olmadığında ulusal ve uluslararası alanda barış sürekli olmaz. Barış olmadan da karşılıklı çıkarlara dayalı işbirliği ve kalkınma olmaz.

TMMOB, Türkiye'nin dünya altın işlemeçiliğinde 160 tonla %8'lik bir paya sahip olduğunu ve altın madencilik potansiyelinin yüksek olduğunu, yabancı sermaye temsilcileri kadar farkındadır. Bu nedenle zaten yabancı tekelere 600'e yakın altın arama ruhsatı almış durumdadır. Bergama bu nedenle altın madencilik açısından stratejik bir örnek durumundadır. Tekeller Türkiye'nin bir çok yöresinde yatırım sekiz ayda amorti edecek karlı bir alana istahla girmek üzeredir. Refahiyol Hükümeti de yabancılarla tam bir uyum içinde bu yağmaya aracı olmaktadır. TMMOB, yabancı sermayenin nükleer santraller alanına da göz diktiğini izlemektedir. Bu konuda da Türkiye gerçekleri açısından bir durum değerlendirmesi yapacak ve kamuoyuna açıklayacağız.

Yavuz ÖNEN

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB da 1960'lardan sonra tavır değiştirerek, toplumu ve ülke sorunları ile daha çok uğraşmaya başlamıştır.

Makina Müh. Kazım UMDULAR: Demokratik kitle örgütlerinin sorunları gündemi belirleyememe, sorunların ardından gitmeleridir. Gündemi yakaladığınızda katılımcılık da artar ancak demokrasinin sık sık kesikliğe uğraması insanları ürkütmektedir. Örgütler bilgi verme, duyarlılaştırma, danışma, yönetime katılım gibi süreçleri doğru işletirse katılımcılığı artırır.

Elektrik Müh. Mehmet GÜZEL: Şube Yönetim Kurulu Üyesi Mehmet GÜZEL'in "Demokrasi ve Özgürlükler" ya da "Toprağın Bol Olsun Demokrasi" isimli bildirisi Şube Bültenimizin 87. sayısında yayınlanacaktır.

Mimar Arif ŞENTEK: Demokrasilerde önemli bir olumsuzluk hafıza kaybıdır. Bu durum TMMOB için de geçerlidir. Geçmişte TMMOB'un düzenlediği eylemlere kitlesel katılımlar olurdu. Ancak şimdi muhalefetimiz sınırlı. Bu sorunu aşmamız gerek, güçlerimizi birleştirmeli, sesimizi yükseltmeliyiz.

İnşaat Müh. Tahsin VERGİN: 12 Eylül Anayasası bir çok değerli somut ve gerçek kavramlar olmaktan çıkarak içi boş talepler şekline getirmiştir. Toplumun gerçekten siyaset yapması gerekenler işlevsiz bırakılmış, yerine çeteler güçlendirilmiştir. Bunu aşmak için toplantılar düzenlemeli, tartışmalar yapmalı, yayımlar ve işyeri temsilcilerimiz aracılığı ile üyelerimizi bilgilendirmeliyiz.

Kurultayın bildiriler bölümünde son olarak söz alan Ziraat Mühendisi **Behzal KOCA**, TMMOB'un sivil toplum örgütü olmadığına yönelik görüşlerini açıkladı.

Gündemin serbest kürsü bölümünde söz alan sekiz konuşmacı diğer görüş ve bildirilere yönelik kendi görüş ve düşüncelerini kurultaya sundular.

İzmir Yerel Demokrasi Kurultayı Kasım'97'de Ankara'da yapılacak TMMOB Kurultayına gidecek delegelerin seçiminin ardından hazırlanan sonuç bildiririsinin okunması ile son buldu.

AYDINLIK TÜRKİYE'YE SAHİP ÇIK

MITİNGİNE ÇAĞRI

8 YILLIK KESİNTİSİZ, BİLİMSEL, LAİK, DEMOKRATİK, PARASIZ, TEMEL EĞİTİM İÇİN

Demokratik kitle örgütleri ve siyasi partilerin öncülüğünde düzenlenen mitinge tüm üyelerimizin katılımını bekliyoruz

14 HAZİRAN 1997 Saat: 16.00 İZMİR CUMHURİYET MEYDANI

ELEKTRİK-ELEKTRONİK-BİLGİSAYAR MÜHENDİSLİĞİ 7. ULUSAL KONGRESİ VE ELEKTROBİL '97 SERGİSİ

08 - 14 Eylül 1997 ODTÜ KÜLTÜR VE KONGRE MERKEZİ - ANKARA

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası tarafından düzenlenmekte olan "Elektrik-Elektronik-Bilgisayar Mühendisliği 7. Ulusal Kongresi'nde bir hafta süreyle akademisyenlerin sunduğu bilimsel bildiriler ile sektöre yönelik sorunların tartışılacağı oturumları izleme şansını bulacaksınız ve Kongre içinde ayrıca firmaların ürünlerini tanıttıkları ELEKTROBİL'97 sergisini de izleyebilirsiniz.

Kongre Katılım Ücretleri: Bildiri sunanlar için **6.000.000.-TL**, izleyici olarak katılanlar için **9.000.000.TL**'dir.

Son ücret yatırma tarihi; **23 Haziran 1997**'dir. (Bu tarihten sonra yapılacak ödemeler **12.000.000.TL** olarak tahsil edilecektir.

EMO İZMİR ŞUBESİ ÜYE ÇOCUKLARINA

BİLGİSAYAR KURSLARI

Pazartesi - Çarşamba - Cuma • (12.00 - 16.00) • Toplam 2 Hafta • (24 Saat) 1.000.000.-TL/Kişi

Başvuru: EMO İzmir Şubesi Eğitim Merkezi Tel: 421 35 45 - 464 32 00

PERİYODİK BİLGİSAYAR KURSLARIMIZ DEVAM EDİYOR

WWE I	:	Pazartesi-Perşembe 16.00-19.00	ACAD:Auto Cad R12
WWE II	:	Pazartesi-Perşembe 19.00-22.00	Toplam 32 Saat 10.000.000.TL
WWE III	:	Salı-Cuma 16.00-19.00	WWE: Windows/Word/Excel
WWE IV	:	Salı-Cuma 19.00-22.00	Toplam: 51 Saat 15.000.000.TL
WWE V	:	Cumartesi-Pazar 13.00-16.00	C:C++ Programlama Dili
WWE VI	:	Cumartesi-Pazar 16.00-19.00	Toplam: 24 Saat 8.000.000.TL
ACAD	:	Cumartesi-Pazar 09.00-13.00	PASCAL: Pascal Programlama Dili
C	:	Çarşamba	16.00-19.00 / 19.00-22.00
PASCAL	:	Çarşamba	16.00-19.00 / 19.00-22.00

Bilgi için Tel: 421 35 45

" İNTERNET ve TÜRKİYE "

Odamız tarafından her yıl düzenlenmekte olan İLETİŞİM GÜNLERİ sempozyumunun dördüncüsü bu yıl 13-14-15 Mayıs 1997 tarihlerinde, "İLETİŞİM TEKNOLOJİLERİ SEMPOZYUMU" adıyla İzmir Ticaret Odası Meclis Salonu'nda gerçekleştirildi. "Türkiye Telekomünikasyonunda Geleceğin İletişim Şebekeleri" adlı çağrılı bildirinin yanısıra 13 bildirinin sunulduğu sempozyumun ilk gününde yapılan Paneli EMO İzmir Şubesi adına Turan GÜMELİ yönetti. Panelist olarak; Bilkent Üniversitesi'nden Doç. Mustafa AKGÜL, Türk Telekom A.Ş. Enformatik Sistemler Dairesi Başkanı Dicle EROĞUL, Unimedya Genel Müdürü Muzaffer ÖZER, TR-NET Teknik Destek Grubu'ndan Önder ÖZDEMİR, EMO İzmir Şubesi'nden Yrd. Doç. Dr. Oğuz DİKENELLİ katıldılar.

Panelin ilk konuşmacısı Doç. Dr. Mustafa AKGÜL, günümüzden geriye giderek, internetin dünyadaki gelişmesinin ana çizgilerine değinerek sözlerini şu şekilde sürdürdü :

"Masuda'nın bahsettiği aslında şöyle bir şey; tarım toplumu, sanayi toplumu derken yeni bir toplum biçimi, yaşam biçiminin çok değişik olacağı bir toplum biçimi söz konusu. Bu konuda insanlar epey tartışıyorlar. Enformasyon toplumunun ne olduğu muğlak şu anda. Yani üç tane kitap okuyorsanız, üç farklı tanım çıkıyor. Avrupa şu anda çok daha pratik bir şeye girmiş. Bilimsel bilginin ve teknolojinin çok yoğun kullanılması temeldir. Türkiye'de şöyle bir yanılsama var. Mesela bilgisayar olunca bilgi toplumu oluyormuş gibi. Tabii bilgisayarsız bilgi toplumu olmaz, bunun altını çizmek gerekir. Herkes bilgisayarla haşır neşir olmalıdır. Ama bilgisayar tek başına yeterli değil. Türkiye'deki kavram karışıklıklarından bir tanesi bilimsel bilginin üretilmesi ve onun yoğun kullanılmasıdır. Bilişim teknolojileri dediğimiz, bilgisayarla yapılan işler, yani veri girişi, istatistikler, araştırma - geliştirme ve telekomünikasyon sektörünün ayrı bir sektör olarak çalışan nüfusun %40'ına çıkması, Manufacturing Industri dediğimiz olgunun önüne geçmesi. Yani bilişim sektörünün sektör olarak, çalışan nüfusa oranı olarak öne geçmesi, üniversite mezunlarının da %25'e çıkması. Buradaki araştırma-geliştirmenin çok maliyetli olduğu ortaya çıkıyor.

Bir ülkenin enformasyon toplumuna adım atışının kriterlerinden birisi de telefon sayıdır. Bu kıyaslamada hiç bir ülke enformasyon toplumuna girmiş değil. Enformasyon toplumuna gitmenin başka belirtilerine bakarsak, katılımcı yönetim ve globalleşme karşımıza bir gerçek olarak çıkmaktadır. Ayrıca kapitalizmin arz-talep kuralları kalkacak diye de bir iddiavar. Ya da insanlar beraberce çalışırlarsa pastayı büyütebileceklerini anlayacaklar ve rekabet yerine işbirliği oluşacak diye bir öngörü var. Genel anlamda işçi-işveren ilişkileri de değişmekte, bireycilik gönüllü katılıma doğru gitmektedir.

Avrupa toplumuna gelmeden önce internetteki gelişmeleri kısaca sunmaya çalışayım. 60'lı yıllardaki çalışmaların ışığında elde edilen gelişmelerden sonra 1985'lerde geniş kitleler internetle tanıştıktan sonra, 1993'te tam olarak kullanılmaya başlandı. Türkiye'de geniş alan ağları konusundaki çalışmalar 1986'da başladı. 1993'te DPT'nin desteği ile TÜBİTAK-ODTÜ ortak projesi, TR-Net adı altında internet geniş kullanıma açıldı.

Türkiye'de bu çalışmaları TÜBİTAK başlattı ama sahiplenme konusunda ciddi sorunlar yaşandı. 1993 sonuna doğru BILKENT ve ODTÜ Web'lerini kurdu. Türkiye'de akademik ortamda bir kıpırdanma oldu. Bir yıl kadar sonra, 1994'te geniş kitlelere tanıtım toplantıları yapıldı. Ama büyüme çok yavaştı tabii. Türkiye'de internetin emekleme döneminde yaşanan 5 Nisan ekonomik kararları gelişmelere büyük sekte vurdu.

İlk internet konferansı Kasım'94'te yapıldı. Sonraki gelişmelerde ise, ülkenin geleceğini belirleyecek kadar önem teşkil eden internet için Türk Telekom "Bu benim işimdir." deyip, ne DPT'ye, ne yargıya, ne üniversitelere danıştı ve interneti kendi tekeline aldı. Aslında internet işi Türk Telekom'um değil. Alt yapısını sağlamak görevidir. İşin tekniğini bilen birisi olarak, internete karar verecek mekanizmaların içinde bir partner olabilir. İnternette ilgili bir konsorsiyum oluşturmak gerekir. Bu konsorsiyumun içinde kamu olmalı, üniversiteler, özel sektör ve sivil toplum örgütleri olmalı. Türk Telekom zaten olmalı. Bu konuyu ulusal boyutta düşünmüyoruz, ülke gündemine bir türlü oturtamıyoruz."

İkinci konuşmacı olarak söz alan Türk Telekom Enformatik Sistemler Dairesi Başkanı Dicle EROĞUL, büyük bir değişim süreci yaşanırken, üretim ilişkilerinin de değiştiğini, bu süreçte bazı sektörlerin yeni roller üstlendiğini, her değişim sürecinde olduğu gibi internet sürecinde de sancılı anlar yaşandığını vurguladı.

İnternette ilgili çalışmaların, tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de üniversitelerin girişimleriyle 1993-94 yıllarında başladığını ifade eden EROĞUL sözlerini şöyle sürdürdü :

"İnternette iletişim, bilişim ve içerik sağlayıcı sektörlerin kesiştiği bir servis. Her geçen gün bu sektörlerdeki firmaların, teknolojinin zorunlu kıldığı birleşimlerini, ortaklıklarını gözlemlemekteyiz. Ülkemizde iletişim alt yapısını kurmakla sorumlu şirketimizin de internetin dışında kalması söz konusu olamazdı. İnternetin ticari hüviyete bürünmesiyle birlikte ülkemizde birbirinden bağımsız internet servis sağlayıcı firmalar oluştu. Burada şirketimize düşen görev ulusal internet alt yapı ağını kurarak yurt içi trafiğin yurt dışından dönmeye engel olmaktır. Bu amaçla yola çıkan şirketimiz tüm Telekom operatörleri gibi internet servis sağlayıcılığı görevini de üstlendi. Dünyadaki gelişime bakarsak internetin doğduğu Amerika Birleşik

Devletleri'nde Telekom operatörleri uzun yıllardan beri internet taşıyıcıları olarak zaten önemli görevler üstlenmişlerdi, Avrupa'da ise Telekom operatörlerinin son yıllarda internet servis sağlayıcısı olarak bu alanda yerlerini aldıkları görülüyor. Ancak her ülkenin koşullarına göre değişik sektörlerin üstlendikleri görevler de değişiklik arz etti. Şirketimizin internet servis sağlayıcılığı rolünü üstlenmesindeki itici güç ise, internette üniversal erişimi, yani kullanıcının bulunduğu yerden eşit ücret ödeyerek, internet servisinden yararlanmasını sağlamaktır. Bu amaçla telefon şebekelerinden internet erişimi için tahsis edilen 143'te mesafeden bağımsız ücretlendirme özelliği sağlandı. Daha sonra bu özelliğin, servis sağlayıcılara dial-up erişim için tahsis edilen 822'li telefon numaralarından sağlanmasına karar verildi.

İnternet değişik sektörlerin kesiştiği bir servis demiştim. Ben daha çok, şu anda içinde bulunduğum sektör açısından değerlendireceğim. İletişim şebekelerinin gelişimine bakılırsa, çağrı süresi, saatteki çağrı girişimleri sayısı gibi benzeri teknik kriterleri ile ses trafiği için tasarlanmış telefon şebekelerinden data iletişimi teknik ve ekonomik olarak elverişli bulunmadığından ayrı data şebekeleri tasarlanmıştır. Data şebekelerinden de bazı teknik kriterlerle ses trafiği geçirmek elverişli olmamış, ancak teknolojideki bu gelişmelerle bu iki tip trafiği aynı şebekede birleştirebilmek mümkün olabilmektedir. Bu tip şebekelerin internete entegrasyonu ile birlikte internette yaşanan alt yapı ve bant genişliği sorunları çözümlenebilecektir.

Yeni tip teknolojilerin internet erişimine entegrasyonu ile internet kullanıcılarına daha ucuz ve kaliteli servis vermek için gerekli alt yapı kurulmuş olacaktır. Zira elverişsiz ve pahalı bir alt yapı üzerinden ucuz servis vermek kalitesiz servis vermekle eş anlamlı olacaktır."

Üçüncü konuşmacı Unimedya Genel Müdürü Muzaffer ÖZER ise sözlerine başlarken, ülkemizdeki internet çalışmalarının çok yeni olmasına paralel olarak ISP işinin de emekleme dönemini yaşadığını ve ister istemez ISP çalışmalarında bir çok sorunlarla karşılaşıldığını dile getirdi.

ISP'ler olarak işe nereden başlanılması, başlarken nasıl bir model seçilmesi gerektiği konularında bilgi almak için üniversitelere başvurduklarını, sayın hocalarının destekleriyle yol alabildiklerini ifade eden ÖZER, konuşmalarında şunlara yer verdi;

"İlk sorunumuz nasıl başlanacağı idi ve bunu hallettik. İkinci sorunumuz eleman sorunuydu ve bu konuda da üniversitelerden destek bulduk. Üçüncü sorun ise müşteri sorunuydu. Bir müessesenin ayakta olabilmesi için müşteriye gereksinimi vardır. Müşteriler de ilk zamanlarda internet konusunda bilgili ve hazır değillerdi. Onlar da akademik hatti kullanıyorlardı. Bilgili olmadıkları bir konuda çekimser kalıyor ve hemen kaydolmuyorlardı. Çok limitli koşullar yaşıyorlardı ve ISP'ler sistemi ayağa kaldırdıktan sonra geniş çapta yatırımlara yönelebileceklerdi. ISP'lerin tatmin edici karlılık oranlarıyla çalıştıklarını tahmin etmiyorum. Ancak başabaş gelenler mutlu olmalıdırlar. Türk Telekom'la ilgili aylık ödentiler de ayrıca ISP'lerin

belini bükmektedir.

Bunların hepsini yan yana koyarsak, tabii ki ilk başta ISP olarak başlayanlar ne olduklarını çalışarak öğrendiler, dünyaya bakarak maddi ve manevi koşulların çok farklı olduğunu gördüler.

Türk ISP'leri olarak bizlerin de ileriye dönük düşünceleri, amaçları var. Hiç bir zaman sadece "access" vererek bir yerlere gelinemez. Çünkü access vermek demek, Türk Telekom'dan, Tur-Net'ten aldığımız hattın ucuna bir modem koymak. Bunu bir gün gelir, Türk Telekom veya başka birisi "ben yapacağım" der ve olay da biter. Bu yönde ileriye dönük çalışmalarımız var ve projeler oluşturuyoruz. Tabii bunların hepsi büyük ölçüde maddi koşullara dayanıyor.

Bu işler Amerika'da nasıl diye bir araştırma yapmıştım. Amerika'da gördüğüm aslında databanklar çok gelişmiş durumda ama ISP'ler 3000'in üzerinde. Kimisi web yönünde odaklanmış, kimisi erişime, kimisi de lease-line'a. Yani bizden çok az öndeler. Çünkü onlar bizden daha önce yola çıktılar.

Biz ISP'lerin sorunlarını sıralayacak olursak aslında ilki kendimizden kaynaklanıyor. Örgütlü hale gelemedik bir türlü. Her zaman baktığımda gerek Türk Telekom'la ilgili olsun, gerekse başka şeylerle ilgili olsun bir sürü sorunlar okuyorum. Sonunda dayanamadım bir yazı yazdım. Örgütlenirse bir şeyler yapabiliriz. Çünkü "Türk Telekom tek başına karar veriyor." diyorlar. Karşısında bir örgüt olmadığı için Türk Telekom tabii tek başına rahat kararlar verecektir. Burada ISP'ler olarak önce kendimizi eleştirmeliyiz.

Sorunlarımızın ikinci kısmı Türk Telekom'dan kaynaklanmakta. Tabii onlar da bu işte yeniler. Bir anda belki hazırlıksız da girdiler. Yurt içi hatlarında sıkışıklık var. Hala yaşanıyor. Uzun zamandır konuşuluyor, yurt dışı hatlarını hala yükseltmediler. BU sorun bazı ISP'lerin arka kapıdan direkt bağlantı kurmalarını getirdi. Dolayısıyla haksız bir rekabet oluştu. Turnet üzerinden değil de, illegal bir yurt dışı bağlantısı ayarlayıp, daha ucuza, belki daha geniş band genişliğiyle internet ulaşımı vermeye başladılar. Bu da, biz Turnet kullanıcılarını mağdur durumda bıraktı.

İzmir bölgesinde Turnet çalışmaları ile ilgili önemli sorunlar yaşanmadı ama, santral kısımlarında maalesef (belki de hatların yeterince hazır olmamasından) bazı sorunlar yaşandı.

Sorunlarımızın üçüncü kısmını da müşteriler oluşturmaktadır. Müşteriler de en küçük bir sorununda bizleri arıyorlar. Yani bütün sorunlarda bizleri suçluyorlar ISP'leri olarak. Halbuki ISP'ler bu işin sadece bir parçası. Bunun geneline bakarsanız, işin içinde kendi PC'nizden tutun, onun konfigürasyonundan, modeminden, kendi software'inden, hatlardan tutun, yurt dışı hatları, Telekom'un alt yapısı, o anki santral falan, her şey bu işin içinde. Müşterilerin de bu konularda bilgilendirilmesi, bilinçlendirilmesi gerekmektedir.

Ayrıca ISP'lerin bir başka sorunu olarak DMS registrasyonlarından da söz etmek gerekir. Kayıtlarla ilgili ODTÜ'de bazı güçlükler yaşanmaktadır. Sorunlarınızla ilgilenen,

telefonu açan dahi yok.

ISP'ler olarak kaliteli internet hizmeti vermek yani müşterileri tatmin etmek istiyoruz. Onlar sorunsuz kullansınlar, mutlu olsunlar ki biz de mutlu olalım. Onlar öderken içleri rahat olarak ödesinler, bizde içimiz rahat bir şekilde kazanalım."

Dördüncü panelistimiz ODTÜ TR-Net Teknik Destek Grubu'ndan Önder ÖZDEMİR konuşmasının ilk bölümünde, genelde bir çok çevrede, internet sorunlarıyla ilgili çözüm arayışları yapılırken (Şu TT'yi bir özelleştireceksiniz, bakın sorun nasıl çözülüyor.) şeklinde bir sonuca ulaşıldığını vurgulayarak; "Bu tür elektronik toplantılarında nasıl bir sonuç çıkarsa çıksın, eğer internet ile ilgili bir tartışma yapılacaksa bence bir başka yerini daha görüp tartışmalıyız diye düşünüyorum." diyerek başladığı konuşmasını şu şekilde sürdürdü.

"Bir farklı düzeyde tartışma yürütülmeli. İnternetin doğası, tarihi, kendisine özgü bazı taraflarını özellikle inceledikten sonra sorunlar, teşhis ve çözümler üzerine belki birşeyler söyleyebiliriz.

Mesela şu konu tartışılmalı. Hizmetler sektörüne ilişkin düzenlemeleri içeren, daha önce devletin kamu hizmeti olarak verdiği bir takım hizmetlerin ticarileşmesiyle ilgili kuralları düzenleyen GADS'ın 1993'teki Uruguay ayağı tartışılmalı. Bütün dünyada Telekom sektörlerinin özelleştirilmesi ya da başka sektörlerin özelleştirilmesi, daha geniş ifade ile ticarileşmesi gündeme geldi.

İnternete ilişkin bir takım tartışmaları yaparken, bu genel hizmetler sektöründeki ticarileşmeyi göz önünde bulundurarak tartışmalıyız. Bununla birlikte internetin çok yeni olduğunu da düşünerek tartışmalıyız. 1990'lara kadar internet basit bir elektronik mail haberleşmesi düzeyindeydi ve akademik dünyanın bir parçasıydı. Dünyada o kadar popüler değildi. Ama ne zaman ki grafik arayüzlerin ortaya çıkması sözkonusu oldu, ya da Java veya buna benzer programların ortaya çıkışıyla internetin yüzü değişti. Ticarileşmenin bir parçası oldu, akademik çevrenin dışına taşı. Özellikle son 3-4 yıldır internetin sağladığı yeni olanaklar bir sürü geleneksel kuralları tehdit eden bir olanak da sundu. Örneğin internet üzerinden telefon görüşmesi yapabiliyor ya da video konferans olanağı sağlanabiliyor.

Diğer taraftan kablolu televizyon üzerinden sadece internet değil, telefon hizmeti de sunulması söz konusu. Son geline noktada da zaten Amerika'da 1996 Şubatında çıkan bir yasayla birlikte kablolu televizyon sistemi alt yapısı üzerinden yasal olarak telefon hizmeti verilmesi sağlandı. Aynı şekilde, aynı alt yapıyla kablolu modem üzerinden çok yüksek hızda internet erişimi sağlanabilecek durumda.

İnternetin sağladığı geniş olanaklar doğrultusunda, Telekom hizmeti veren kuruluşlar bir şeyleri yeniden gözden geçirmek durumunda. Bunlardan en önemlisi ücretlendirme. Şu anda Türkiye'de yaşanan ücretlendirme sorunlarını tüm dünya yaşamaktadır.

Türk Telekom'un sorunlarına ilişkin en önemli etken (mülkiyetten ve özelleştirmeden bağımsız olarak) internetin çok

yeni, çok genç olması, bu gençliğin yanında varolan haberleşme olanaklarına çok fazla yenilikler sağlanması. Yani telefon, video konferans gibi bir sürü yenilikler ciddi bir karışıklık yaratacaktır. Hatta, özelleşme işlemi tamamlandıktan sonra kablolu TV, lisans sözleşmesi ile bir takım şirketlere verilecektir. Sayın Genel Müdür Yardımcısı "Hiç panik olmaya gerek yok, nasıl olsa %51'i devlette." dedi. Yasal olarak öyle ama, fiili olarak öyle olacağını sanmıyorum.

İnternet aslında çok fazla ticarileşti. İnternet üzerinde reklamcılık, bankacılık, alış-veriş sektörlerinde çok kullanılır olmaya başladı. İnternetin sağladığı bu bir sürü olanaklar bildiğimiz bir sürü kuralın da değişmesini beraberinde getirdi."

Panelimize EMO İzmir Şubesi adına katılan son konuşmacımız Yrd. Doç Dr. Oğuz DİKENELLİ de konuşmasında şu ifadelere yer verdi ;

"EMO açısından internet olayını değerlendirdiğimizde bir kere EMO'nun temel sorumluluklarını kısaca gözden geçirmemiz gerekmektedir. Bizim EMO olarak en temel hedefimiz, mühendislik mesleğine sahip çıkmak ve onu korumak, kollamaktır. Ve tabii mühendislik mesleğini çağdaş ve demokrat bir toplum yaratma adına yapmalıyız. Dolayısı ile bu çağdaş ve demokrat toplumu savunmak ta bir oda olarak bizim görevlerimiz arasındadır.

İnternet olgusu ile EMO aslında birbiri ile çakışmaktadır. Nasıl çakışmaktadır? Çünkü dünya genelinde Türkiye'de de bir değişim var ve bu değişimde mühendislerin rolü çok büyük. Bizlerin sorumluluğu bu değişimi olumlu yönde yönlendirmektir. Mühendislik açısından internetin bizleri nereye götürdüğünü çok iyi tespit etmekle birlikte, demokrat ve çağdaş toplum olma yolunda internetin rolü de çok iyi tahlil edilmelidir.

Uluslararası bir konferansta sunulan bir bildiri de bilgisayar çalışanları beş farklı kuşağa ayrılmış. Birincisi Fortran-Cobol kuşağı, ikincisi OS-PL1 yani mail-fram kuşağı, üçüncüsü Unix-C kuşağı, dördüncüsü MS-DOS PC kuşağı, ve beşincisi de mail, Web ve internet kuşağı diye gidiyor.

İçimizde bu kuşaklara dahil, bu kuşakların içinde bilişimci kuşaklar olabilir. Bu kuşaklar içinde yer alan insanların bu değişim dalgasını nasıl karşılayacaklarını kısaca değerlendirmek gerekir. Yeni teknolojiler, yeni kavramlar, öğrenilmesi gereken yeni şeyler, her şey değişmiş durumda... Sonuçta bizim bildiğimiz eski bilgiler artık avantaj olmaktan çıkmış.

Oda üyeleri ya da bilişimciler olarak sorumluluklarımız artmaktadır. EMO'nun demokratik ve çağdaş toplum yaratmadaki sorumluluğunu değerlendirirsek, temel amaçlarımız, temel isteklerimiz olmalı. Bu isteklerimizden birisi ülkesel ulaşım olmalıdır. Bunun için EMO olarak baskı grupları oluşturmalı, ısrarla bunun üzerine gitmeliyiz. Bilgiye ulaşım hakkımızı sonuna kadar savunmalıyız. Ülkesel ulaşımı sonuna kadar isterken, bundan nasıl yararlanacağımızı da iyi bilmeliyiz."

Bültenimizin bu sayısında size, Sempozyumumuzun ilk gününü gerçekleştiren "İNTERNET VE TÜRKİYE" konulu panelde yer alan konuşmaların bir özeti sunduk. Diğer günlerde sunulan bildiriye de Bültenimizin sonraki sayılarında yer verilmeye çalışacağız.

KABLO BAĞLANTI TEKNİKLERİNDE YENİLİKLER

Nepcon firmasının piyasaya sürdüğü yeni ürünleri arasında tam otomatik kablo hazırlayıcıları, sıcaklığa duyarlı materyaller, etiket yazıcıları ve iki parçalı konnektör dizileri gibi geniş bir yelpazeye yayılmış dikkat çekici çalışmalar var.

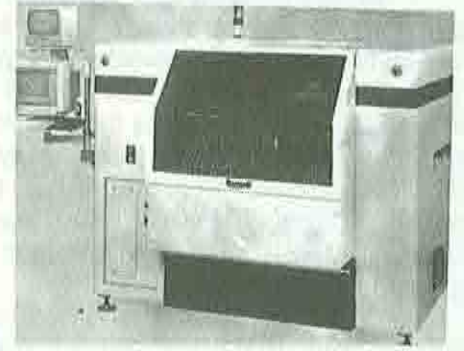
Şirket son zamanlarda tanıttığı proterm profesyonel bağlantı dizisi içinde çok sayıda lehimsiz bağlantı şekli sergiliyor. Bu ürünler orta ve yüksek ölçekli ürünler için otomatik sıkıştırma malının yeni ürün ailesi tarafından desteklenecekler. Çeşitli terminallerin değişik yöntemlerle lehimsiz bağlantıları için uygun olan bazı manuel ve yarı otomatik araçlar da şirket tarafından bir sunum ile tanıtıldı. Kablo hazırlayıcıları ve lehimsiz sonlandırma tekniği de sunum esnasında tanıtıldı.-

KABLO HAZIRLAYICISI

Komax firmasının Kappa 220 tam otomatik kablo hazırlama makinesinin daha sade ve daha ucuz bir modeli olan Kappa 210 Contax tarafından sergilendi.

İdeal bir kablo kesim, soyma makinesi olarak tanıtılan 210 modeli 9 mm'nin üstünde dış yarıçapa sahip kabloları işleyebiliyor. Yine işleyebildiği kablo uzunluğu da 100 m'nin üzerinde. Standart özellikleri arasında yarım ve tam izolasyon sıyırılması, çoklu kablolarla kesim, çift kılıflı kesim ve çoklu kabloları izolasyonundan ayırabilme gibi özellikler var. Bir sonraki işlem için 150'nin üzerinde program depolayabilmesinin yanı sıra işlem hızı yüksek. Kolay anlaşılabilen bir ekrana sahip cihazda bir çok dillerden birini seçebilme özelliği ile işlemler kolaylaşıyor.

MOBİL TELEFON TEST CİHAZI

Wavtek 4100 serisi ile GSM protokollerine uygun olan her türlü hücresel telefon sistemini test edebilecek bir cihazı tanıttı. Tüm test cihazları yazıcılar ile iletişim sağlayabildikleri gibi, bir modem yardımı ile direkt internete de bağlanabiliyor ve yine hepsi birer gelişmiş arabağdaşıma sahipler. Wavetek'in çok sayıda destek programlarının arasında dikkat çekicilerinden birisi SIM kartlarının da test edilebilmesi.

155°C ÜSTÜ İÇİN STEP (Adım) MOTORU

Minyatür motor ailesinde en dikkat çeken yeniliklerden biriside yüksek sıcaklıklar için tasarlanmış step motordur. Yüksek sıcaklık içeren uygulamalar için ideal olan bu üründe özel soğutma ya da ısı yalıtma sistemleri elemine edilerek ürünün daha basit ve ucuz olması sağlanmıştır. Ürünün doğrusal hareketlendirici ya da döndürme motoru olarak kullanılmak üzere 0.75, 1.4, 1.8 inç çapında çerçeve boyutlarına sahip alt modelleri var. Doğrusal hareketin kesin kontrolünün gerekli olduğu uygulamalar için tasarlanmış olan doğrusal hareketlendiricinin ücreti 50 pound'un üzerinde. Standart adım artış miktarları 0.001, 0.002, 0.004, 0.008 inç.

3 Haziran 1963.

Dünya en büyük şairini yitirdi.

Yalnız şair değil; öykü, roman, oyun yazarı ve gazeteci kişiliğinin yanısıra yüreği insan sevgisi ile dolu, barışın, dostluğun, kardeşliğin, eşitliğin ve özgürlüğün simgesiydi O.

Edebiyat dünyasında evrensele ulaşmış, ulusal kültürünü halkların ve insanlığın ortak değerleriyle birleştirerek tüm yaşamını, mücadelenin, kavganın sanat yoluyla da halk için yapabileceği gerçeğine adanmıştı.

Nazım HİKMET'i daha çok "ozan" yönüyle tanır çok kişi. O'nun barışçı kişiliği ve dünya barış hareketine olan katkılarını pek bilmezler. Nazım, son on yıllık yaşamında, memleketinden uzak, memleketine hasret, barışa tutku ile sarılmış, yorgun kalbinin son atışına değin dünya barış hareketinin içinde "Savaşsız-Sömürsüz Bir Dünya" için uğruna savaş verenlerin yanında yer almıştır.

Aramızdan ayrılışının 34. yılında, bu büyük insanın anısı önünde saygıyla eğiliyor, O'nun yakın dostu, gazeteci-yazar Zekeriya Sertel'in "Nazım Hikmet'in Son Yılları" adlı kitabında yer alan küçük bir anektodunu yayınlamayı anlamlı buluyoruz.

BARIŞ TÜRKÜLERİ

Ben Viyana'ya döndükten hayli zaman sonra Nazım da Viyana'ya geldi. Barış için çalışmalara katılmaya bayılırdı. Harpten nefret ederdi. İnsanların insan gibi yaşamalarını, mutlu olmalarını isterdi. Hele gençlerin daha yaşamadan ölüme sürüklenmelerine gönülrü razı değildi. Dünya barışı için çalışan Dünya Barış Konseyi'ne de bunun için girmişti. Bu örgüt içinde elinden geldiği kadar barış için yararlı olmaya çalışırdı. Her toplantıda yeni bir teklifle ortaya çıkmak isterdi. Bütün dünya halkları arasında barış için imza toplama kampanyası fikrini o bulmuştu. Bu defa da konseyin toplantısına yeni bir teklifle gitmek istiyordu.

Bir gün yeni propaganda biçimleri üzerinde konuşurken aklıma türkülerden yararlanmak fikri geldi.

- Yahu Nazım, dedim bilir misin barış için yapılacak bir propagandada türkülerin ne büyük bir rolü olabilir. Oyle türküler ki herkesin ağızında dolaşacak. Sını, dil, din, milliyet ayrılığı tanımadan bütün insanların ağızından düşmeyecek.

Birden ayıldı:

- Fena fikir değil bu, dedi.

O sırada bir Hint filminde söylenen bir türkü "Avaramı" dillerde dolaşıyordu. Dünyanın neresine gitseniz herkes bu türküyü mırıldanıyor, radyolar bu türküyü tekrarlıyor, televizyonlarda bu türkü söyleniyordu.

- İşte böyle bir türkü mesela, dedim.

Bu konuşma orada kaldı.

Ertesi gün Nazım Hikmet, elinde üç şiirle geldi. Gece uyumamış, barış için üç türkü yazmıştı.

Ege Çağdaş Eğitim Vakfı

Bültenimizin sivil toplum örgütlerini tanıttığımız bu bölümünde bu ay kısa adı EÇEV olan Ege Çağdaş Eğitim Vakfı'nı sizlere tanıtmaya çalışacağız.

30 Nisan 1995'te kurulan ve Vakıf Senedi'nin 3. Maddesi olan "Vakfın Amacı" bölümünde tanımlandığı kadarıyla "bilimsel, akılcı, laik, özgürlükçü, demokrat, uluscu, eşitlikçi, nitelikli, yaygın, özgün, kurumsal" bir eğitim sisteminde çocuklarımızın eğitim/öğrenim almalarını ve bunların ışığında Atatürk'çü, bilimsel düşünebilme yetisine sahip, bilgili, kültürlü, görgülü, uygar, becerili insanlar olarak yetişmelerinin gerekliliği ve zorunluluğunu savunan ve bu amaca yönelik çaba gösteren önemli bir sivil toplum örgütü olan EÇEV, İzmir'de kurulmuş olmakla da ayrı bir önem ve yer sahibi olmakta.

Ülkemiz gündeminde eğitim/öğretim kavramlarının yaşamsal önemi hem siyasal iktidar açısından, hem siyasal iktidar karşıtları (muhalif güçler) açısından yaşadığımız şu sıcak günlerde daha da önem kazanmakta olup, eğitimin biçimi, içeriği ve niteliği ülkemizin yarınlarını yönlendirmede belirleyici unsur olarak gündeme gelebilmekte. Görsel ve işitsel basında açıklandığı kadarıyla devletin yaptırdığı araştırma raporlarının yansıttığı gerçekler konunun altını çizmemize yardımcı olmaktadır. Mevcut eğitim biçimi ve niteliği sürdürdüğü anlamda 2005 yılında ülkemizde siyasal iktidarı belirlemek amacıyla seçime gerek kalmayacak. Çünkü ülke seçmen kitlesinin %65'i tek bir siyasal eğilimin yandaşı olacaklar ki bu eğilim, gelişmeden, ilerlemeden, bilimsellikten, sorgulayıcılıktan vs. yana olmayan köktendinci REFAH ve/veya yandaşı unsurlardan oluşacaktır. Bu çarpıcı gerçek karanlığın karşısında aydınlık seçiminde eğitimin niçin, nasıl, kiminle, nereye kadar sorularımıza yanıt bulmamıza yardımcı olacak önemli bir bulgu olarak gündemimizi

doldurmakta.

Eğitimin önemi demokrasi karşıtlarının, daha dar anlamlısı yaşamı ve dünyayı kabullerle, teslimiyetle kavrayanların çabalarında daha da belirginleşmekte. Sayıları onbinleri bulan izinsiz Kur'an kursları, büyüyen İmam Hatipler.. İşte sorunlarla çevrilmiş bu bulanık ortamda "bir şeyler yapmak gerek" diyen birkaç sorumlu insanın attıkları adımlarla kurulan EÇEV, 2 yıl gibi kısa bir sürede hem üye sayısı, hem de etkinlik olarak önemsenecek boyutlara ulaşmıştır. 8 yıllık zorunlu ve kesintisiz temel eğitim biçiminin yaşama geçirilmesi savaşımında önemli adımlar atıp, daha da önemlisi kamuoyunun ve diğer sivil toplum örgütlerinin aydınlanmasına yönelik yönlendirici bilgi akışını sağlamıştır. Aylık bültenleri, yayınlanan kitap ve broşürleri ile eğitim konusuna yaklaşımındaki önemserliği görmek ayrı bir sevinç unsuru olmaktadır. "Bu Ülke Bizim" broşürü bizce bunun en güzel ve somut örneklerinden biri.

EÇEV konusunda verdiği siyasal ve sosyal savaşımının yanısıra 1996-97 öğrenim yılında yaklaşık 340 öğrenci ve aylık 430 Milyonu bulan eğitim yardımıyla önemli sayılabilecek bir yardımlaşma işlevini de yerine getirmiştir. Bu eğitim yardımı programında konuya duyarlı tüm demokrat insanları yanında görmek gibi bir çabaları da bulunmaktadır. Örneğin, sizin seçeceğiniz bir sınıflamada Üniversite, Lise / Ortaokul veya İlkokulda okumakta olan bir veya birkaç öğrenciye (2 Milyon ile 500.000.-TL arası) aylık burs verebilme gibi bir olanağı yaratmakta ve hatta bu konuda sizlere ısrarla çağrıda bulunmaktadır. Bu anlamda sizlere EÇEV'in banka hesap numaralarını veriyor ve katılımcı olmanızı bekliyoruz.

Vakıflar Bankası Alsancak Şubesi

Hesap No: 2018727 (Üyelik için)

Hesap No: 2018292 (Burs için)

İş Bankası Kordon Şubesi

Hesap No: 255935 (EÇEV)

Uğraşlarıyla çağdaş, uygar ve yaşanılabilir dünyayı amaçlayan EÇEV, desteklenmesi gereken sivil toplum örgütlerinden biri olup, daha iyi tanımak, katkı koymak için ziyaret edilmesi gereken bir konuma sahiptir. İşte adresi;

Ege Çağdaş Eğitim Vakfı

Kıbrıs Şehitleri Cad. No:96/5-502

35220 Alsancak - İZMİR

Tel & Fax : 0.232.464 31 30

EMO İZMİR ŞUBESİ

29

YAŞINDA

Toplumsal kuruluşların yaşamları da biraz insanlarınkine benzer. Sağlıklı ilişkiler üzerine inşa edilmiş kurumlar, işlevlerini içinde buldukları toplumun yaşam sürecine yayabilme ve uzun ömürlü olabilme şansını da taşırlar. 8 Haziran 1968 yılında yapılan birinci genel kurulla kuruluşu gerçekleştirilen EMO İzmir Şubesi'nin bu ay 29. yılına girdiğimiz kısa süren geçmişi; mesleğin ve üyenin sorunlarının çözümü yolunda tutarlı adımların atıldığı, yaşanan tüm zorluklara karşın bilim ve tekniği halkın hizmetine sunma çabasının örneklerini taşımaktadır.

Geçen 29 yıl içinde kendi alanında; gerek yerel gerekse de meslek sorunlarına ilişkin olarak düzenlediği toplantılarda hazırladığı görüş ve raporlarla, üyelerinin ekonomik ve demokratik hakları konusunda verilen uğraşlarla erişilmesi zor ve önemli bir birikim yaratan EMO İzmir Şubesi'nin yaşadığı zor günler de olmuştur. Kendi sorunlarını halkın sorunlarının ayrılmaz bir parçası olarak gören ve çalışmalarında bu noktayı temel alan şubemiz, dönem dönem yerel kamu yetkililerinin meslek kurumumuzu zayıflatma çabaları ile karşı karşıya kalmıştır. EMO İzmir Şubesi bu tür çabalara karşın ülke ve kamu çıkarlarını her şeyin üstünde tutan çalışma ilkelerini değiştirmemiş, ilerici ve yurtsever elektrik mühendislerinin oluşturduğu bilimsel görüşleri savunmaya ve uygulamaya özen göstermiştir.

EMO İzmir Şubesi kuruluş yıllarında elektrik mühendisliğinin çalışma alanını tanımlayıcı, sanayileşme ve kalkınmadaki önemini anlatmaya yönelik çalışmalar yapmış, elektrik mühendisliğinin konusu olan sektörlerin yapısını, niteliğini incelemiş, yerel sorunları, çalışanların sosyo-ekonomik ilişkilerini ve elektrik mühendislerinin ekonomik-demokratik sorunları ile taleplerini öne çıkarmıştır. Ülkemizin 1970'li yılların ikinci yarısına girdiği ekonomik ve siyasal çözümsüzlüğün yarattığı bunalım ortamında yaşananlar, bütün toplum kesimleri gibi EMO İzmir Şubesini de etkilemiş, mesleki çalışmaları yanında demokrasi mücadelesi içinde de bulunan şubemiz antidemokratik baskıların arttığı o günlerde baskılar karşısında kendi bölgesi sınırları içinde üstüne düşen görevi örgütlü bir biçimde yerine getirmeye çalışmış, bu konuda gelişen değişik olaylar karşısında diğer oda ve

kitle örgütleri ile birlikte oluşturduğu dayanışma ve güç birliği ile çeşitli bildiri, açıklama, panel vb. çalışmaların yanı sıra etkin olarak kitle gösterilerini de desteklemiştir.

12 Eylül 1980 askeri darbesi sonrası çalışmaları bir süre durdurulan TMMOB Birimleri arasında bulunan EMO İzmir Şubesi'nin yeniden çalışmalarına izin verilmesinin ardından, dönemin zor koşulları içinde Şubenin açık tutulması ve üyelerle asgari ölçülerle de olsa bağları sürdürmeyi amaçlayan genelde "içe dönük" kısıtlı bir çalışma yürütülmüştür. 12 Eylül askeri rejim döneminde yasal ve yasadışı uygulamalarla edilginliğe zorlanan tüm demokratik kitle örgütleri gibi EMO İzmir Şubesi'nin 1983 genel seçimleri sonrası ağırlıklı çalışmaları, umutsuzluğa ve yıldınlığa karşı yürütülen savunma ve toparlanma şeklinde olmuştur. Ara rejim dönemi boyunca yaşanan pratik sonuçlar yaratıcı bir şekilde özümlemiş ve geçmiş oda çalışmalarının bütün olumlu gelenekleri korunarak Şubemizin ana çalışma ilkeleri, "**ülke ve toplum sorunları ile bağlantılı olarak meslek ve meslektaş sorunlarına sahip çıkmak, ülkenin gelişmesine paralel olarak sektörümüze ilişkin sanayimizin yönlendirilmesi, kaynakların olumlu bir biçimde kullanılması, bilimsel araştırma ve yatırımların ülke gerçeklerine uygun olarak genişletilmesi, çağdaş eğitim anlayışının yerleştirilmesi**" olarak belirlenmiştir.

1990'lı yıllarda yaşanan çok yönlü değişiklikler tüm sivil toplum kurumlarında olduğu gibi EMO İzmir Şubesi'ni de üye kitlesini yeni baştan gözden geçirme ve yeniden yapılanma zorunluluğu ile karşı karşıya bırakmıştır. Günün koşullarının belirlediği yeni çalışma biçimlerinin saptanması ve üyenin ekonomik demokratik ve toplumsal sorunlar karşısında hareketsizliği Şube gündeminin en belirgin temel sorununu oluşturmaktadır.

Kuruluşundan günümüze geçen 29 yılda kurumsal yapısını güçlendirme mücadelesi veren EMO İzmir Şubesi, geçmiş oda çalışmalarının oluşturduğu büyük deneyim ve kazanımdan yararlanarak 2000'li yıllarda da ülkenin ve toplum çıkarlarına ters düşen uygulamaların karşısında yer almaya devam edecek, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da mesleki ve demokratik karakterli kitle örgütü niteliği ile elektrik, elektronik ve bilgisayar mühendislerinin ortak sesi olacaktır.

EMO İZMİR ŞUBE TARİHİNDEN BELGELER

PROJE VİZESİ

Geçen yıldan beri devam eden çalışmalarımız sonucu ESHOT Genel Müdürlüğü'nce, Elektrik Mühendisleri tarafından yapılan projelerin Şubemiz vizesinden geçmesinin usul olarak kabulü temin edilmiştir. 27 Ağustos 1969 tarihinden itibaren projelerin Şubemizce vizesine başlanmıştır. 31.12.1969 tarihine kadar 59 adet projenin vizesi yapılmış olup, bundan 2.063,50 TL gelir temin edilmiştir.

Belediyelere verilen mimari ve statik projelerle elektrik tesisat ve asansör projelerinin de beraber istenmesinin temini için başlangıcı geçen yıla dayanan çalışmalara bu yıl da aralıksız devam edilmiştir.

Bu hususta bölgemiz sınırları içerisinde bulunan 52 adet belediyeye açıklayıcı bir mektup yazılmıştır. Bu mektupta ayrıca elektrik mühendisliği hizmetlerinin mutlaka bu sınıfa gördürülmesinin gerekli olduğu yönetmeliğin mutlak hükmü olması yanında sorunların ekonomik ve ihtisasa uygun olarak çözümlenmiş olması gibi ana unsurlar da açıklanmıştır.

1969 YILI ÇALIŞMA RAPORU

(ENERJİ SORUNU)

Son günlerde basında ve kamuoyunda yurdumuzun elektrik enerjisi sorunu bir tartışma konusu haline getirilmiştir. Bilimsel olmaktan uzak yöntemlerle incelenen bu konuda kimi çevreler karamsar bir hava yaratıp kamuoyunu yanıltmak ve sorunu yanlış çözüm yollarına yöneltmeyi amaçlamaktadırlar. Böyle bir ortamda elektrik mühendisleri olarak kendimizi bu sorunun açıklığına kavuşturulması yönünde görevli sayıyor ve düşüncemizi açıklamak gereğini duyuyoruz.

Elektrik enerjisi, genel enerji sorunlarından bağımsız olarak ele alınamaz. Bilindiği gibi elektrik enerjisi, birincil enerji diye adlandırılan taş kömürü, linyit gibi katı yakıtlarla, petrol ürünleri, hidroelektrik potansiyel, ve nükleer enerji kaynaklarından üretilir. Bu nedenle, elektrik enerjisinden önce bu kaynaklar üzerinde uygulanan politika ele alınmalı ve kaynakların kullanımındaki seçimi doğru olarak saptanmalıdır.

Petrol üretimine enerji sorunu açısından bakıldığında, enerji açığını petrole kapatma politikası, elektrik enerjisini güvenilir olmaktan çıkaracak ve dışa bağımlı kılacaktır. Aynı zamanda ihracat gelirimizin büyük bir kısmını daha faydalı alanlarda kullanmak olanağını ortadan kaldıracaktır.

Hidrolik potansiyel yönünden ise durum oldukça ilginçtir. Avrupa'da hidrolik potansiyel bakımından 5. sırayı alan Türkiye, bu potansiyelden yararlanmada son sıralarda bulunmaktadır.

Elektrik enerjisi kalkınma zorunluluğunda olan ülkemizde alt

yapı niteliğinde, sanayi ve tarım gelişmelerinin ana sektörüdür. Bu nedenle elektrik enerjisinde ana ilkeler, bu enerjinin ucuz, sürekli, kaliteli ve güvenilir tarzda üretilebilmesidir.

1972 YILI ÇALIŞMA RAPORU

EMO ÜZERİNE...

Elektrik Mühendisleri Odası mesleki ve demokratik karakterli bir kitle örgütüdür. Dayandığı kitle ile canlı bağlantılar kurabilmek ve bugünün Türkiye'sinde etkin bir örgüt olmak için mesleki niteliği geliştirmeli, bu niteliğin gerekleri yapılmalıdır. Ama aynı zamanda bu nitelikte bir örgüt olarak varolabilmesi için demokratik niteliği geliştirilmeli, Türkiye'deki demokrasi mücadelesinin içinde olmalıdır. Mesleki ve demokratik anlamdaki bu nitelik içiçedir. Biri olmazsa, olmaz. Ülkenin ve dünyanın içinde bulunduğu koşullara göre niteliklerinden biri ya da diğeri ağır basabilir. Ama her iki niteliğin de her zamanda var olması ve geçerli olması gereklidir. Günümüz koşullarında EMO, hem üyelerini daha iyi kucaklamak, hem de demokratik ortamın gelişmesi mücadelesi içinde olmak durumundadır. Demokratik ve mesleki niteliklerinin her ikisi de örgütün gücü oranında geliştirilmelidir. EMO çalışmalarında anti-faşist ve anti-empyralist birlikteliği esas almalıdır.

1976 YILI ÇALIŞMA RAPORU

(NÜKLEER ENERJİ)

Nükleer santraller son günlerde kamuoyunda yoğun biçimde sürdürülen tartışmalarla güncel bir konu haline gelmiştir. Yeryüzünde alışılmış birincil enerji kaynaklarının tükenmekte oluşu, bir çok ülke için nükleer teknoloji ve enerji üretimine başvurulmasını zorunlu kılmış, bu ülkelerin nükleer enerji üretimine, enerji üretimi programlarında belirli, yakın bir gelecekte ağırlıklı bir yer vermesine neden olmuştur. Ülkemizde bu konu genellikle ulusal enerji politikası bütünlüğü dışında ele alınmaktadır. Oysa konu bir bütünlük içinde, sağlıklı ve duyarlı bir yaklaşımla ele alınmalıdır. Her şeyden önce ulusal enerji kaynaklarımızın doğru bir envanteri çıkarılmalı, ayrıntılı olarak değerlendirilmeli ve buna dayalı bir ulusal enerji politikası içindeki yeri, zamanlama, yer seçimi, teknoloji seçimi, finansman sorunları, diğer enerji türlerine dayalı üretim yöntemleri ile etkileşimleri, teknolojik ve ekonomik bağımlılık ilişkileri de göz ardı edilmeksizin bir bütünlük içinde ele alınmalıdır.

Konuya ilkesiz, gelişigüzel yaklaşımları ciddi bulmuyor, empyralizmin yeni pazarlar ve sömürü alanları yaratmaya yönelik oyunlarına karşı gerekli dikkati ve duyarlılığı gösterme zorunlu luğunu vurguluyoruz.

1978 YILI ÇALIŞMA RAPORU

Elektrik Mühendis ve Müteahhitlerine**TEKNİK DERLEME**Elektrik Mühendisi **Bilal AYTEN**

Genişletilmiş 4. Baskı-1996 • 421 Sayfa • Ederi: 1.500.000.-TL.

Elektrik Mühendisi Bilal AYTEN tarafından ilk kez 1982 yılında yayınlanan ve önsözünde müteahhitlere, mühendislik bürolarına, sanayicilere, iş adamlarına, elektrik işleri ile ilgili tüm kişi ve kuruluşlara, özellikle elektrik projesi ve tesisleri hakkında ayrıntılı ve kesin bilgiler verebilmek amacıyla hazırlandığı belirtilen TEKNİK DERLEME kitabının yeni eklemelerle dördüncü baskısı yapılmıştır. Sekiz bölüm halinde, dörtüyz yirmibir sayfa büyük boy yayımlanan kitabın yarı hacmini oluşturan ilk bölümünde; elektrik şebeke projelerinin hazırlanmasına yönelik çeşitli yönetmelik, şartname, bilgi ve çizelgelerin yanı sıra proje örneği de verilirken, daha sonraki bölümlerde aydınlatma tekniği, elektrik şebekelerinde kullanılan malzemeler, reaktif güç kompanzasyonu, elektrik motorlarına yol verme, röleler, sayaçlar, iş güvenliği, topraklamalar hakkında çeşitli pratik bilgiler verilmiştir.

ÇAYNOBİL

Ümit OTAN

İzmir Kitaphi-1995 • 159 Sayfa • Ederi: 200.000.-TL.

Önce atom bombası geldi dünyamıza, ardından nükleer santrallar. Atom bombalarının insanlığın başına getirdiği felaketler görüldü, yaşandı. Nükleer denemelerin insanlığın başına neler getirdiği ve getireceğine yönelik yapılan hesaplar yetkililerin görüşüne sunuluyor. Nükleer santralların da başımıza "ne işler açtığı ve açacağı" yolundaki geniş araştırmalarda tüm dünya yetkililerinin önüne konuyor her gün.

Dünyamızı tehdit eden nükleer denemeler sürdürülüyor. Nükleer santrallere kimi ülkeler hiç yanaşmaz, kimi ülkeler kurdukları tesisleri sökerken biz "hazırlık çalışmaları" yapıyoruz.

Değerli gazeteci İlhan SELÇUK, Çaynobil kitabına yazdığı ilksöz'de, "Nükleer enerji ile ilgili kitapların sayısı yok denecek kadar azdır; buna karşın Türkiye'de nükleer santral konusu büyük sorun oluşturmaya aday görünüyor." vurgulamasını yaparak, şu soruyu kendi kendimize sormamız gerektiğini belir tmetkte.

Anadolu'yu nükleer santrallerle donatacak mıyız?... Evet mi?... Hayır mı?... Soruya "Evet" ya da "Hayır" demek için yeterli donanımımız ve bilgi birikimimiz var mı?... İlgili kurumlar, örgütler, üniversiteler konuyla yeterince haşır neşir olmuşlar mıdır?.. Yoksa bu işin üstüne de çıkar odaklarının kitleleri güdülemesiyle mi gidiyoruz?.. Ya da iş işt en geçtikten sonra mı gözlerimiz açılacak?.. Ümit OTAN'ın kitabını okuduktan sonra yaşadığımız olayın çapı ortaya çıkıyor... Ve insanı ürpertiyor...

Kitaba adını veren "Çaynobil" yazısının yanı sıra kitabın diğer

sayfalarında bulunan onsekiz yazısında ülkemizin nükleer santral kurma çalışmalarını değerlendiren Ümit OTAN, kitabının son bölümüne dünyamızın nükleer serüveni, Akkuyu günlüğü, Türkiye ve dünyada çevre ile ilgili bazı dernek, vakıf ve gönüllü kuruluşların tanıtımını içeren eklemeler yaparak konuya tümüyle yabancı insanların da yararlanacağı bir yapıt ortaya çıkarmıştır.

GÜNEŞ ENERJİSİ ve DİĞER**YENİLENEBİLİR ENERJİ****UYGULAMALARINDA GELİŞMELER**

Ege Üniversitesi

Güneş Enerjisi Enstitüsü Yayını

İzmir-1995 • 476 Sayfa • Ederi: 750.000.-TL.

Yenilenebilir enerji kaynakları; petrol krizleri, artan enerji gereksinimi ve konvansiyonel enerji kaynaklarının yarattığı çevre sorunları nedeni ile giderek daha çok ilgi çekmektedir. Artan bu ilgi sonucu gerçekleşen hızlı teknolojik gelişmeye koşut olarak güneş enerjisinin kullanım alanı da giderek genişlemektedir. Güneş enerjisinin günlük yaşantının önemli bir parçası haline gelmesi nedeniyle son yirmi yıl içinde güneş enerjisinin daha yaygın ve verimli kullanılması amacıyla yönelik araştırma-geliştirme çalışmaları yoğunluk kazanmıştır.

Günümüzde yeni ve yenilenebilir enerji kaynakları toplam enerji ihtiyacını sadece %0,7'sini karşılayabilmektedir. Geliştirilen çeşitli senaryolarda yapılan tahminlere göre, yeni ve yenilenebilir enerji kaynakları 2020 yılında dünya enerji isteminin ancak %6'sını karşılayabileceği varsayılmaktadır. Güneş enerjisinin 2020 yılında dünya enerji tüketimi içindeki payının %0,8 olması beklenmektedir.

Ülkemiz, coğrafi konumu nedeni ile sahip olduğu güneş enerjisi ve diğer yenilenebilir enerji kaynakları potansiyeli açısından diğer bir çok ülkeye göre şanslı durumdadır. İlk kez 1981 yılında konu ile ilgili uzmanların katılımı ile düzenlenen Türk-Alman Enerji Sempozyumlarının beşincisi, Ege Üniversitesi Güneş Enerjisi Enstitüsü, Alman Kültür Merkezi ve TMMOB'ne bağlı Makina ve Elektrik Mühendisleri Odalarının İzmir Şubelerinin katkılarıyla "Güneş Enerjisi ve Diğer Yenilenebilir Enerji Uygulamalarındaki Gelişmeler" adıyla İzmir'de gerçekleştirilmiştir.

19-21 Nisan 1995 tarihleri arasında düzenlenen Enerji Sempozyumuna sunulan onu yabancı dilde olan kırksekiz bildiriye bir araya toplayan ve Prof. Dr. Mehmet AYDIN, Doç. Dr. Metin ÇOLAK, Doç. Dr. Ali GÜNGÖR, Doç. Dr. Necdet ÖZBALTA'nın editörlüğünde yayınlanan "BİLDİRİLER" kitabı konuya ilgi duyan kişi ve kuruluşların bilgilenmesine bir katkı getirmektedir.

Not: Tanıtımını gerçekleştirdiğimiz kitapları EMO İzmir Şubesi'nden ve Temsilciliklerinden temin edebilirsiniz.

25 Mayıs 1993 tarihinde yitirdiğimiz 20. Dönem Yönetim Kurulu Başkanımız NİHAT ÖZGÜL'ün anısına düzenlediğimiz ve Sn. Aydın ENGİN ile yapılan "1997 TÜRKİYE'SİNDE YURTTAŞ OLMAK" adlı söyleşi, 26 Mayıs 1997 Pazartesi günü, üyelerimizin yoğun katılımı ile Şubemiz Lokali'nde gerçekleştirildi. Katılımcıların büyük keyif aldığı umduğumuz söyleşiyi sizlerle de paylaşmak istedik.

1997 TÜRKİYE'SİNDE YURTTAŞ OLMAK

Merhaba

Çok genç arkadaşlarım var, çoğunun yüzü dolayısıyla aşına değil bana yaş itibarıyla. Ama yaşı bana yakın arkadaşların yüzleri de aşına. Biz daha önce buralarda da benzeri toplantılarda bulunmuştuk. Kuşkusuz yitirdiğimiz arkadaşımızın, yol arkadaşımızın anısına bir söyleşi yapar mısınız denmesi beni çok onurlandırdı ama bunda zorlandım. "Ne yapacağız, ne konuşacağız?" dediğimde, "Türkiye'de olup bitenleri, Türkiye'nin son durumunu konuşalım." dediler. Bu biraz zorlayıcı bir teklif.

"Son günlerde Türkiye'nin hali" diye bir söyleşi için, "Vallahi işte, iyilik sağlık, iyi olur inşallah sonu" deyip bitirmek mümkündü. Ama şakası bir yana, bir arkadaşımızı hem O'na yarışır bir biçimde anmaya çabalyoruz (Umarım beceririz), hem de galiba işin şakaya, fıkraya, espiriye kalır bir yanı kalmadı. Zor bir dönemecten geçiyoruz. Çok trajik bulmazsanız eğer, bir bıçak sırtında, bir geleceğimiz olup olmayacağı sorusuna yanıt arıyoruz. Şu ülkede o yüzden bilerek, isteyerek, kimi arkadaşlarım için "Nereden çıktı bu şimdi?" sorusuna yol da açsa "1997 Türkiye'sinde Yurttaş Olmak" konulu bir söyleşiyi, harika bir bahar akşamında, dışarıda çok güzel bir hava varken, bu kadar arkadaşın bir araya gelip dinlemesi beni sadece sevindirmiyor, umutlandırıyor da aynı zamanda. Çünkü "1997 Türkiye'sinde Yurttaş Olmak" konulu, bu konuda ne söylenebilir, ne konuşulur ki dedirtip, keyifli geçeceğine pek umut vermeyen bir söyleşi için bir aradayız.

İzin verirseniz, neden yurttaş kimliğine fazlaca vurgu yaptığım, niye bu konunun 1997'de son derece yaşamsal bir önem taşıdığını açmak istiyorum önce. Biz eskiden çeşitli kimlik tanımlamalarına yatkındık, alışkındık, kullanıyorduk. Kimimiz yoldaşı, kimimiz sosyal demokrattı, ya da "ben ilericiyim" diyorduk kimlik tanımlı yaparken. "Yurttaş" kimliği alışılmış, kulağımızın tanıdığı bir kavram değildi. Amacım unutulmuş, kenarlara itilmiş bir kavramı canlandırmak değil tabii. Ama yurttaş olmanın 1997 Türkiye'sinde önemli olduğunu, daha önemlisi sırtımıza bir sorumluluk yüklediğini düşünüyorum.

Mademki yurttaş kavramından çıktım yola, biraz tarihten bir anımsama yapalım. 1789 Fransa Devrimi orta okuldan beri okutuldu bize. Pembe dizilerdeki gibi magazin yönü anlatıldı da, üzerinden 208 yıl geçmesine rağmen insanlığın akışı içerisinde nasıl bir dönemece işaret ettiği, özellikle bizim gibi gelişmekte olan ülkeler için nasıl bir anlama geldiğinin üzerinde durulmadı. 1789 Demokratik Burjuva Devrimi'nin tüm Avrupa'yı sarması için 50 yıl geçti. İktidarların babadan oğula el değiştirdiği bir döneme kesin olarak darbeyi vurup bitiren, onun yerine mutlak ve tartışmasız "Yurttaşın" egemenliğini ilan eden 1948 devrimi bütün

Avrupa'yı sardığında Avrupa'nın devrimcileri, İngilizler, Fransız, Alman devrimcileri "yurttaşlar" diye hitap ediyorlardı. Bu 208 yıl sonra bizim için çok anlamlı değil gibi geliyor ama, 1789'da, 1948 yıllarında insanların birbirine kralım, beyim, paşam, majestelerim, kontum gibi hitap şeklinin yerine "YURTTAŞ" diye tanımlanmış, kesin ve üniform bir hitabın arkasında son derece derin, son derece zengin bir insanlık kavgası yatmakta.

Yegane hedefi eşitlik, kardeşlik ve dayanışma olan Büyük Fransa Devrimi'nin üzerinden 208 yıl geçti. Günümüzde insanlık hala bu hedeflerden çok uzak. Eşitlikten, kardeşlikten, dayanışmadan çok uzak.

Eşitlik dediğimiz zaman, altını çizmemiz gereken herkese aynı hukukun uygulandığı, yasalar önündeki eşitlik.

Kardeşlik ise, ulus bütünlüğünde bir araya gelme, yani imparatorlukların yıkıldığı ve onun yerine ulus devletlerin oluştuğu bir dönemde ulusun kardeşliği, o toprakların üzerinde yaşayan insanların kardeşliği anlaşılmalıdır.

Ve dayanışma dediğimiz zaman da, ne kilisenin, ne caminin fakirlerimize yardım edelim, gönlünüzden ne koparsa anlayışından çok öte, (günümüze göre düşünersek) sağlık, yaşlılık, eğitim ve benzeri konularda yurttaşın esenliğini sağlayan, yurttaşın hizmetinde olan sosyal devlet kavramıydı Fransız Devleti'nin hedefleri arasında sayılan dayanışma kavramı.

Gariptir, "yurttaşlar" terimi Türkiye için yabancı değil. 1920'lerde, TBMM'nin kuruluş günlerinde, o güne kadar paşa hazretleri, efendi, bey, paşazade hitabları yerine ilk kez Cumhuriyet'in ilk yıllarında "yurttaşlar" diye seslenildi. 1935'ten itibaren Mustafa Kemal'in kişisel terminolojisinde "yurttaşlar" kavramı ön plana çıkmıştır.

Cumhuriyet'in pek çok noktasında olduğu gibi bu konu da yüzeysel kaldı. Yurttaşın yurttaşlığı dille kabullenildi de, özünde, esasında oldukça eksik kaldı, yarım kaldı.

Şimdi, kimdir yurttaş, nedir yurttaş diye bir sorunun doğru bir soru olduğunu düşünüyorum, eğer 1997 yılında yurttaş olmanın üzerimize getirdiği sorumluluklar konusunda bir sohbet sürdürebsek.

Biz içinde yaşadığımız, o koşullarda doğduğumuz için doğal, bugüne kadar var olan, bundan sonra da var olacakmış gibi gelen bazı kurumlar var. Örneğin, "Egemenlik kayıtsız şartsız ulusundur." terimini çocukluğumuzdan beri duyduk ve bunu çok doğal bulduk "Bunun tersi mi olurmuş?" dedik. Ta ki bir takım arabaların arka camında "Egemenlik kayıtsız şartsız Allah'ındır." yazılarına rastlayınca dek. İlk sarsılan Cumhuriyet'in ilk kuşakları oldu ve iyi de oldu. Bu tanımla ister istemez "Egemenlik kimindir?" sorusu gündeme geldi. Kimine göre egemenlik kayıtsız şartsız Allah'ındır. Bu bir tercihtir. Bu bir bıçak sırtıdır. Egemenlik kimin? Erk kimin? İktidar kimin? Bu parlak lafların içi boş gibi gelsin. Kimden, ne kadar vergi alınacağına kim karar verecek? Bu ülkede eğitimin nasıl olacağına kim karar verecek? Bu ülkede dinsel kurumların devlet aygıtı tarafından özendirilmesi ya da özendirilmemesi, desteklenmesi ya da desteklenmemesine kim karar verecek? Ülkede siyasal iktidarın temsilcilerinin nasıl oluşacağına kim karar verecek? Bu sorulara yanıt verecek iktidardır erk. Sonuç olarak benim cebimden çıkacak verginin hangi ilkelere göre, kimden, ne kadar alınacağına karar verendir erk. Ve bunlar bizim geleceğimizi, yaşamımızı dolaysız etkileyen kararlardır. Bu noktada yurttaş, hiç bir tartışma götürmeksizin "Egemenlik kayıtsız şartsız yurttaşındır." ilkesini benimseyendir. Benimsemediği zaman yurttaş değildir. O kendine yurttaşım dese bile... Nedir farkı? Kul değildir. Kulluğu bu kadar geniş bir yelpazede kavransak, yurttaş ve kul kavramları birbirini zıtlayan, birbirini reddeden iki kavramdır. Dolayısıyla yurttaş uyruk ta değildir. Yurttaş olmak istemiyorsan uyruk olursun. Bu bir tercihtir. Uyruk olmayı yeğleyenler vardır. Çok uzağa gitmeye gerek yok. Örneğin, faşist ideoloji uyrukluğ esasını ilke olarak benimser. Hani Çatlıların, Kırçılının dilinde "Devlet görev verdi, biz de yaptık" demeleri uyrukluklarını gösteriyor.

Ayrıca bir yurttaş ümmet üyesi, ümmet mensubu olamayacağı gibi cemaat üyesi de olamaz.

Özetlemek gerekirse; yurttaş egemenliğin mutlak sahibidir. Erkin kendi seçtiği temsilcileri aracılığıyla kullanmaya razı olabilir, temsili demokrasi dediğimiz demokraside. Bu razı oluş dahi, pasif bir razı oluşu, "Eh işte, seçtik artık, bu bizi idare etsin, napalım." mantığını içermez. Sürekli denetlemeyi, denetlemenin sonucuna göre de değiştirmeyi, dolayısıyla da katılımcılığı sağlamak zorundadır yurttaş. Tartışmadan, devretmeden, bölüşmeden egemenliğin kayıtsız şartsız sahibidir yurttaş. Yurttaş tanımında katılımcılığın önemli bir rolü vardır. Nedir katılımcılık? Etkin olmak zorundadır. Yani kendi geleceğine kendi karar vermek hakkını elinde tutmak bilincine sahip olmalıdır. Eğer yurttaş etkin

ve katılımcı değilse, egemenliğin sahibi olduğu söylenemez.

Yurttaşlık kavramının içerisinde, üstünde ciltler dolusu yazı yazılmış "sivil itaatsizlik" diye bir kavram vardır. Yani şu ya da bu biçimde devlet aygıtı ya da yurttaşın egemenliğini kısıtlamak, bölüşmek, gölgelemek isteyen güçlere karşı yurttaşın "sivil itaatsizlik hakkı", yani yasalara uymama hakkı doğar. Bu anlamda yurttaş direngendir, elindeki erki kullanmasına engel olan her şeye karşı aktif olarak karşı koyandır. Bunu yapmadığı zaman yurttaşlıktan vazgeçmiş bir insandır. Örneğin kuldur, örneğin tebadir, örneğin uyruktur, örneğin cemaat üyesidir.

Ve yurttaş örgütlü olmalıdır. Yurttaşın erkini kullanma gücü, örgütlülüğündeki yükselme ile mümkündür. Ayrıca, yurttaş demoklattır. Erkin mutlak ve tartışılmaz sahibi olduğunun bilincinde ise yurttaş, bunu ancak kendisi gibi eşit olan diğer yurttaşlarla bölüşmekten öte hiç bir ortak tanımıyorsa, reddediyorsa, bu tür ortaklık taleplerini, (ister padişah, ister molla, ister imam, ister korucu başı, ister çete reisi) iktidarın bölüşümünü net olarak reddediyorsa, bunun kaçınılmaz sonucudur, ya da yurttaşın kaçınılmaz bileşenidir demokrat olmak.

Yurttaş olarak önümüze koyacağımız 1997 Türkiye'sinde çok zengin hedeflerimiz olabilir. İşte bu hedeflerden bir tanesi saydam devlete ulaşmak olacaktır. Saydam devletle, bizim temsilci olarak seçtiklerimizin bizden gizli bilgilerle donatılmalarına izin verilmemelidir. Devletin saydamlaşması denildiğinde, devletin politikasının belirlenmesinde alınacak kararların saydamlaşması, yurttaşın gözü önünde cereyan etmesi demektir. Aksi takdirde yurttaş nasıl katılımcı olacak? Ancak saydam devlete ulaşabilirsek yurttaş olmanın ete kemiğe bürünmesi mümkün. Ve hukuk devletine ulaşırsak... Geceyarısı beni alıp karakola götürün polisin sahiden benden bir şey soracağını, bunu sormak için yasal haklarını kullandığını, sorduktan sonra da "Buyurun efendim, gidebilirsiniz." diyeceğinden emin olmak istiyorum. Eğer bir ülkede bir yurttaş bu en basit, en masum, en temel hak güvenliği dahi içinde, etinde, kemiğinde duyamıyorsa, o ülkede kangren sözcüğünü aşan bir bozukluk söz konusu demektir. O yüzdendir hukuk devleti dediğimiz bir kavramı ısrarla savunmamız.

Bu ay KIRPI'yi, bir öğrenci arkadaşımızın bizden yayınlamamız isteğiyle ulaştırdığı yazısına ayırıyoruz. (Gördünüz mü? Sayfa herkese açık. Yalnız karikatür bizden ve yazıyla ilgili değil. Lütfen ilgi kurmaya çalışmayın.)

(-----)

6 yaşına girmek üzereydim.

Fazla bir şey hatırlamıyorum o zamanlardan. Sadece mahallemizin meydanındaki bakkalın önünde sürekli duran, ismini çok sonraları öğrendiğim, tankları ve saklanan abileri hatırlıyorum.

Dediğim gibi, 6'ya basmamıştım (ama altımıza basmışlardı) ve hiç bir şeyin bilincinde değildim. (Bilincinde olsak kaç yazar ki bilincinde olanlar sağ olsunlar...)

Darbeymiş. Yani ülkenin yönetimine askerinin el koyması. Darbenin baş rol oyuncusu Evren Paşa'ymış. Yaptığı darbeden hemen sonra kendi arzularını (bir nev'i fantezilerini) yazdığı bir kitap hazırlamış. İsmi 80 Anayasası koymuş. Ve %92'lik halk oyu ile bu anayasa kabul edilmiş. (Şimdi ise aynı anayasanın düşüldüğümüz bu durumda büyük etkisi olduğu söyleniyor. Düşünüyorum da kabul eden ve şikayet eden halk ayrı ayrı ülkelerin halkları mı? Yoksa biz bu şikayet edenleri dışarıdan transfer mi ettik? Yok eğer böyle de değilse tek seçeneğimiz var o da Aziz Nesin'in söylediği %60'ın aslında %92 olması gerektiğidir.)

Evren Paşa faaliyetleri haliyle devam etmiş. Üniversitelere bir anlamda pranga vurmuş (Bkz. YÖK). Aydın kafaların kafaları parmaklıklar arkasına hapsedilmiş ya da zamanla sindirilmiş. O, aydın kafaları sindirirken biz toplum olarak sinmeye başlamışız.

Sonra o zamanın büyükleri kendilerini çocuklarına vermişler. "Biz bu çocukları nasıl eğitebiliriz, nasıl öğretebiliriz?" (Hatta nasıl güdebilir, nasıl depolitize edebiliriz?) diye kafa yormaya başlamışlar. Sonra güzel mi güzel bir eğitim sistemi ile okullarımız ideal (ezberci, soru sormayan, kopye ile sınıf geçen) öğrenci yetiştirmeye başlamış. Tabii ki kolay değil Atatürk gençliğini yetiştirmek. Hem bu gençler geleceğin Türkiye'sini yönetecek. Kolay iş değil.

Sonra gel zaman git zaman (memleketimin insanının önünde bir tutam saman) darbe çocukları büyümüş yirmili yaşlara gelmiş. Erkeklerin küpeli kulakları, uzun saçları; kızlarının ise popçu ilahları varmış. Etiye sütlüye karışmayan, kotların ve ayakkabıların markaları ile acayip uğraşan bir nesil yetişmiş. Artık büyüklerimiz "Ne kadar özgür bir gençlik yetiştirmişiz yahu" diye kendileri ile övünmüşler. Aslında övünmelidirler de. Çünkü saç uzatmayı, küpe takmayı, diskolara barlara takılmayı, geceleri geç vakitte eve gelmeyi özgürlük sayan çocukları varmış. Tabii ki hatasız kul olmaz. Ve sistem ufak bir hata yaparak farklı özgürlükler isteyen gençler de yetiştirmiş. Daha doğrusu bu gençler kendilerini böyle yetiştirmişler. Özgür Üniversite, Özgür Düşünce gibi istekleri varmış. Bunun önüne kolayca geçebileceklerini sanmışlar. Polis coplarını ve kurtlarını bu gençlerin üzerine salmışlar. Sonra büyükler bu gençlerin gücünden tedirgin olmaya başlamışlar. "Gençlik nereye gidiyor, yahu biz bu çocukları nasıl sindiremedik, pardon, nasıl eğitemedik, nasıl gözümüzden kaçtı,

vay anasını ya" diye debelenmeye başlamışlar.

Eeeeeee demiştik ama değil mi? Atatürk gençliğini yetiştirmek kolay değil diye. Velhasıl kelam '80 darbesinden sonra gel zaman git zaman (artık gençliğin önünde de bir tutam saman) sistem 2 çarşit gençlik yetiştirmiş.

Birincisi (ki çoğunluk) 'nin konuşlandığı yerler disko ve barlar olup, genelde pop müzik dinler, iyi geyik yapar, marka giymeye özen gösterir, kendi tarihçesini bilmediği kadar futbol tarihçesini bilirmiş. Aynı zamanda bu gençler araştırmacılarımış. Brad Pitt'in ayakkabı numarasını bile bilirlermiş. Yenilikçi ve ilerilermiş. Moda ile yatar, moda ile kalkarlarmış. Bilgisayar oyunlarında son oyuna kadar gelirlermiş. Aslında bu kısma giren gençlerin marifetleri yazmakla bitmez.

Oysa ikincisi için söylenecek şey çok azdır. Hatta onlar için hiç bir şey söylemeye gerek yoktur. Aptal istemleri varmış. Özgürlük isterler, düşüncelerini rahatça söyleyebilmeyi, demokratik eğitimi, işkencenin sona ermesini falan isterler. Har(a)ç'a hayır diye yollara dökülürler. Böyle incir çekirdeğini doldurmayacak meziyetleri varmış bu gençlerin.

'80 darbesi sonrası sistem işte böyle (istemeden) iki çeşit gençlik yetiştirmiştir. Hangisinin Atatürk gençliği olduğuna siz karar verin demeyeceğim. Çünkü sizin kararlarınıza ne acıdır ki güvenmiyoruz. (Aynaya bakar kendinizi şöyle bir sorgularsanız, sebebini anlarsınız, ya da anlamazsınız, hiç önemi yok.)

Not: Yazımın başından bu yana -miş'li geçmiş zamanı ve parantezi çok fazla kullandığımı farkındayım. -miş hikaye zamandır. Zaten bu yazı da parantez içlerine hapsettiğiniz gençliğin hikayesidir.

Kazanız mübarek olsun...

- Hadi be Üstad eyleme geç kaldık.

-Tamam be baba yazı da bitti, geliyorum.

(Biz eyleme coplanmaya gidiyoruz. Hadi Rastgele)

GÜZEL GÜNLER GÖRECEĞİZ ÇOCUKLAR...

Serkan KILIÇ

Bir YÖK Üniversitesinde
"Öğrenci"

